

விளக்கு

ஷடு

1995

१५
२०८१

ପୁଣ୍ୟକାଳୀନି

ஒர்ணை ஒள்ளலை...

- எதிரொலி
- வாசகர் கடிதம்
- தேசம் அழைக்கிறது
- ஆசிரியத் தலையங்கம்
- ஒழுங்கற்ற அகச் சூழலிலே
- ஆ. பஞ்சலிங்கம்
- குழந்தைகள் வாழ்க
- ஷ. அமன்ஸ்வீவி
- தனியாள் வேறுபாடு
- பி. பி. அந்தோனிப் பிள்ளை
- தொடக்கப் பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை
- சொக்கன்
- சிறிய பாடசாலைகளிலும்
- இ. பாஸ்கரன்
- இடைநிலை வகுப்புகளிற் கணிதம்
- பொ. ச. ஞானசிலன்
- உயர்வில் (சிறுகதை)
- ஜெயலீரசிங்கம்
- பதிதல்
- நீங்களும் நாங்களும்

- வெளியீடு -

ஆசிரிய

வாண்மை வீருத்திக்குழு

செல்வா மகேஷ்

- இதழ்மைப்பு -

ஆண்டுச் சந்தா 220/-

ஆறுமாத சந்தா 110/-

- பணிமனை -

விளக்கு

நடவெப் பணியகம்

680, பருத்தித்துறைச் சாலை
நல்லூர்.

அகல்
02

பவ: திருவள்ளுவர் மூல | சுடர்
ஆடி ஆண்டு 2024 | 01

தேசம் அழைக்கிறது

நமது தேசத்தின் முகத்தைச் சிதைக்க மீண்டும் ஒரு மூயற்சி நடந்து ஒன்று விட்டது. அந்த நாங்களில் காற்றிலும் அச்சம் கவர்த்திருந்தது. மனங்கள் பீசியில் உறைந்து போயின. கேள்விக் சொனியன் அட்டகாசமாய்த் தெருக்களில் உலா வந்தான்.

நாங்கள் ஒழினோம்; இந்த எல்லையில் இருந்து அந்த எல்லை வரை. அந்த எல்லையில் இருந்து இந்த எல்லை வரை; காங்களுடன் மனமும் சலிக்க ஒழினோம். கடந்த காலங்களிலும் இப்புத்தான் பயமும். தயக்கமும், அறியாமையும், அவநம்பிக்கையும், அதற்குடன் சேர்ந்து பொருளாசையும் உலகத்தின் எல்லை வரை எங்களைத் தூாத்தியது.

ஆனால் உலகத்தின் கடவுகள் அனைத்தும் எங்களுக்கு அடைக்கப்பட்டன. நிராதாவு முகத்திலிருந்தது. ஆத்மாவை இழுந்து அனைத்தோம், அன்லவுற்றோம். இன்னொருபூர்ம் விடுதலை உணர்வும், சய அர்ப்பணீப்பும் நிறைந்த இளைஞர்களும் யுவதிகளும் எழுந்தனர். வீடு தலை யாகத்திற்கான தீ முட்பெட்டது. உலகமே கவனி க்க தொடங்கியது.

ஆயினும்! .... ஆயினும்! இன்னமும் நாங்கள் ஒடுத்தயாராகவே உள்ளோம். பிரச்சினைகள் அணுகாத தொலைவிற்குச் சென்றுவிடவே எங்களது மனங்கள் அலைகின்றன. ஒழுச் சமூகத் தினதும் இருப்புப்பற்றியோ, தேசத்தின் விடுதலையைப் பற்றியோ, மனத்ப்பண்புகளில் இருந்து தாழ்ந்து போவது பற்றியோ நாங்கள் அதீகம் அலட்சிக் கொள்வதில்லை.

இப்படி வாழ்வதை இறிவாகக் கருதுகிற மனத்தை ஏன் எங்களுக்கு இன்னமும் ஏற்படவில்லை? நாங்கள், எங்களுடைய மீள்ளை, மீள்ளையின் மீள்ளை என்று நின்று செல்கிற தலை முறைகளுக்கு இத்தகைய பண்பையா அளிக்கப் போகிறோம்.

இன்று ஒரு பாரிய பிரச்சினை எங்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது. எங்களது மன்னில் நாங்கள் வாழ்வது பற்றிய பிரச்சினை அது.

இது எங்களுடைய தேசம், இந்தமண் எங்களுக்குச் சொந்தமானது. ஆயின், அதனை உயிரைப் போலைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர் எங்களையென்ற வேறு யார்? இந்தக் கடமையை நாங்கள் சரியாகச் செய்கிறோமா?

பணிந்து போகும் மனப்பான்மையின் மீதும், பரம்பரைக்குச் சொத்துச் சேர்க்கும் ஆசையின் மீதும், சொந்த இருப்பைப் பாதுகாக்க எத்தகைய இழி செயல்களையும் செய்யக் கூடிய எண்ணங்களின் மீதும் கட்டியறுப்பப்பட்டுள்ள நமது வாழ்முறை தேசத்தை நேசிப்பதில் இருந்து எங்களைத் தடேக்கிறது. சொந்த. குறுகிய ஆசைகளில் சீக்கியுள்ள ஒரு சமூகம் ஒரு போதும் தன்னை தேசத்திற்காக அர்ப்பணிக்க முன்வரமாட்டாது. சுய அர்ப்பணங்கில்லையேல் சுதந்திரம் சுதந்தியமே இல்லை.

எனவே இன்றைய நமது வாழ்முறையின் அடித்தளம் தகர்க்கப்பட வேண்டும். குறுகிய ஆசைகளில் இருந்து மனங்களை விடுவித்துத் தேசத்தின் மீது பற்றைச் செலுத்துமாறு செய்ய வேண்டும். தேசம் விடுவிக்கப்படுகிற போதே ஒவ்வொருவரது நலங்களும் பாதுகாக்கப்படும் என்கிற விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிற போதுதான் தேசப் பற்று உருவாகும். தேசத்தைப் பாதுகாக்கிற எழுச்சி ஏற்படும்.

இத்தகைய ஒரு விழிப்புணர்வைச் சுகல மட்டங்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டியது இன்றுள்ள பாரிய பணி.

விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவது என்பது ஒர் பண்பாட்டுப் பணி. பண்பாட்டுப்பணி நடைபெறாத ஒரு தேசத்தின் விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு போதும் முழுவிச்சட்டன் நடைபெறமாட்டாது.

எனவே இன்றைய எமது அரசியல், பொருண்மை இராணுவப் பணிகளுக்கு ஈடாக மக்களை விழிப்படையச் செய்வதற்கான பண்பாட்டுப் பணியும் நடைபெற வேண்டும். இப்பண்பாட்டுப் பணி ஒர் இயக்கமாக முன்னெடுக்கப்படவேண்டும். இதற்கான சரியான தும், பொருத்தமானதுமான களம் பாடசாலையே.

நமது தேசத்தின் ஒவ்வொரு இளைஞரும், யுவதியும் விடுதலைத்தியை நெருஞ்சீடு சமந்தவர்களாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதனைச் செய்யக் கூடிய ஆற்றல் ஆசிரியப் பணிக்கு உண்டு. ஏனெனில் ஆசிரியர்கள் எப்போதும் மனித மனங்களுடனேயே உறவாடுகின்றனர். தமது மாணவர்களைத் தேசத்திற்குரியவர்களாக மாற்றுகிற ஆற்றலை ஆசிரியர்கள் வளர்த்துக் கொண்டால், அவர்களால் ஒர் தேசிய எழுச்சியை நிச்சயமாக ஏற்படுத்த முடியும்.

மனிதனின் உண்ணத் துணம் சுதந்திரத்தை நேசித்தலாகும். அத்தகைய உண்ணத் துணத்தை நமது ஆசிரியர்கள் உருவாக்கட்டும் நமது தேசம் இந்தச் சேவையை அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

வாண்மை ஓங்க மாநிலம் சிறக்கும்

□ வைகாசி - ஆனி இதழின் “புதிய ஆசிரியன்” என்னும் ஆசிரியத் தலையங்கம் தற்போதைய நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் ஆசிரியர்களுக்கு விடுக்கப்பட்ட அறைக்காலாக அமைந்துள்ளது. “பாடவிதா னங்களுக்கு அப்பால் ஒவ்வொருவனையும் வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளக் கூடியவனாக மாற்றத்தக்க செயற்றிறங்கள் ஆசிரியனே இன்றைய காலகட்டத்தின் தேவை” என்ற ஆசிரியரின் வரிகள் ஆசிரிய சமுதாயத்தை விழித்தெழுச் செய்யவேண்டும்.

உடுவில் க.கனாகேஸ்வரன்

□ ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக நடந்து காட்ட வேண்டும் என்பதை பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தனின் நேர்காணல் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளது. மேலும் கற்பிக்கத் தெரியாத வர்கள் புத்தகம் எழுதினால் என்ன நடக்கும் என்பதையும் அவரது நேர்காணலில் இருந்து அறிய முடிந்தது. ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பவர்கள் தாமே கற்பித்தும் காட்ட வேண்டும் என்கின்ற கருத்து என்னைக் கவர்ந்தது.

ஹரேமு

க.வேஷ்ணா

□ வல்லவ அனந்தராஜி ன் “பிறந்தநாள்பரிசு” சிறுகதை அருமை. கதையை வாசிக்கும் போது அதில் இடம் பெற்ற பெயர்களைத் தவிர ஏனைய சம்பவங்கள் உண்மையாகவே எமது பாடசாலை வாழ்க்கையில் காண்பவையாக இருந்தன. பொன்னம்பலம் மாஸ்டர் போன்றவர்கள் நம் மத்தியில் இருக்கவே இருக்கிறார்கள். கதாசிரியருக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

செ.வினங்கநாதன்.
யாழ்ப்பாணம்.

விளக்கின் விலை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது குறித்து தங்களது அறிவித்தலையும் விநாயமான வேண்டுகோளையும்பார்த்தேன். நாங்கள்நிலைமைபுரியாதவர்கள் அல்லவர். விளக்கை ஆதரிக்க வேண்டியது எங்களுடைய கடமை என்பதை நாங்கள் அறி வோம். எனவே விலை உயர்வு குறித்து நீங்கள் சஞ்சலப்படத் தேவையில்லை. விளக்கு மேன் மேலும் சிறந்த ஆக்கங்களுடன் வெளிவந்தால் அது விலை உயர்வை ஈடுசெய்து விடும்.

கிளிநொச்சி

பரமேஸ்வரன்

எதிரொலி

ஆசிரியர்களை அரவணன்றது நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கி அவர்களின் பணியைச் சரியான பாதையில் நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல் அதிபரிடம் இருக்க வேண்டும்; சொந்தக் கோபதாபங்களை பெரிதுபடுத்தாமல், மாணவர்களின் மேம்பாட்டுற்காகத் தம் ஒத்துழைப்பை முழுதாக வழங்கும் மனப்பாங்கு ஆசிரியர்களிடம் இருக்கவேண்டும் தை 95 விளக்கு இதழில் “சம்பவக் கற்கையின்” உபர் பயன் பற்றிய கட்டுரை பிரசரமாகியிருந்தது. ஒன்றையெல்லையை வாழ்வில் திட்டமிடப்பட்டு சுக்கலான நிலைமையிலே குந்து நாம் பெற்றுக் கொள்ளும் அனுபவக்கல்வியே சம்பவக் கற்கை.

இ
ஏ
வி
க
ம

ந அகச் சூழலிலே...!

இரு பாடசாலையின் கவி நிலை (Climate) என்பது அப் பாடசாலையின் ஆசிரியர்களுக்கிடையேயும், ஆசிரியர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்குமிடையேயும் நில வுகின்ற தொடர்பு முறையின் தரத்தையும் நெருக்கத்தையும்

சார்ந்ததாகவே பெரும்பாலும் அமையும். பாடசாலையின் கூட்டுமூயற்சியும் ஏனைய ஆக்கச் செயற்பாடுகளும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவதோ அல்லது மனக் கசப்பிற்கும் பிரிவினைக்கும் வழிவகுக்கும் நிலைப்பாடு

உருவாகுவதோ இத்தொடர்பு நிலையிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. பூசல்கள் உருவாகும் போது அவை பெரும்பாலும் மாணவர்களையும் சென்றலை வது விரும்பத்தகாத ஒரு

நிலையாகும். ஆசிரியர்களின்

யனை உளைச்சல்கள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன என்பதைப் பாடசாலை ஒன்றில் நடைபெற்ற ஒழுக்காற்றுச் சபைக் கூட்டு நடவடிக்கைகள் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இரு சம்பவக் கற்கை

காற்றில் மிதந்து காதில் நுழைந்தவை காற்றில் மித

“தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் வாண்மையை விருத்தி செய்வதற்காகத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆசிரிய திராவிட அபிவிருத்திச் சங்கத்தினரின் உதவியிடன் நான்கு நிலையங்களில் பிரவேச பண்டிதர், பாலபண்டிதர், பண்டிதர் வகுப்புக்களை நடத்தி வருகிறது.

வெ. இளங்குமரன்.

தரிசனம் நிகழ்ச்சியில்

பிரபல கல்லூரி ஒன்றின் உயர்தர மாணவர்களின் ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியிலும் இராப் போசன விருந்திலும் கலந்து கொள்வதற்கு அக்கல்லூரியின் கணிதப் பிரிவு மாணவர்கள் இணங்க வில்லை. அதனால் எழுந்த நிலையை ஆராய்வதற்காக, ஒரு நாள் பாடசாலை முடிவடைந்தவுடன் ஒழுக்காற் றுச் சபைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கல்லூரி அதிபர் திரு. கந்தசாமி, பிரதி அதிபர் திரு. மணியம், பகுதித் தலைவரும் கணித ஆசிரியருமான திரு. செலவத்துரை, ஆரசாயனவையல் ஆசிரியர் திரு. பரமேஸ்வரன் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் திரு. கணேசன் உயர்தர மாணவர் ஒன்றியப் பொறுப்பாளர் திரு. பாலா, உயிரியல் ஆசிரியர் திரு. நித்தியானந்தன் ஆகியோர் கூட்டத்திற்கு வந்தருந்தனர்.

திரு. கந்தசாமி - அதிபர்: (இன்னுமொரு கூட்டம் நடைபெற வுள்ளது. சச்சரவின்றிச் சுலை மாக நிறைவுபெற வேண்டும். எப்பொழுது கூட்டம் முடிவு

பெறும் என்று ஏங்கீக் கொண்டே இருக்கவேண்டியுள்ளது) அடுத்தவாரம் நடைபெற வுள்ள உயர்தர மாணவர் ஒன்றியத்தின் இராப் போசன விருந்தினை பகிஷ்கரிக்கப் போவதாகக் கணிதப் பிரிவு மாணவர்கள் கூறியதாகப் பொறுப்பாசிரியர் திரு. பாலா எண்ணிடம் சொன்னார். அவர் எடுத்த பல முறைகளும் பலனளிக்கவில்லை மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி நாம் இங்கு ஆராயவேண்டியுள்ளது திரு பாலா, இந்த விடயம் சம்மந்த மான முழுவிபரத்தையும் கூறுவார்கள்.

திரு. பாலா பொறுப்பாசிரியர்: (இந்த வகுட்மதான் என்னிடம் இப்பொறுப்புத் தாப்பட்டது. என்னை அவமானப்படுத்துவதற்காகச் செலவத்துரை சந்தர்ப்பங்களாக்குத் தீர்த்துக்கட்டி விட வோலிருக்கிறது)

உயர்தர வகுப்பில் நெடுஞ்சாலமாக கணித, உயிரியல் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கு

அவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் எண் ணங்களும் உணர்வுகளும் வெவ்வேறாக இருந்தன. அவை அடைப்புக் குறியுட் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றுட் பல அவர்களுக்குத் தெரியாமலே - தன்னிச்சையாகத் தோன்றியிருக்கலாம். அவற்றை மூடி மறைத்துக் கொண்டே கலந்துரையாடலில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர்.

டையே சிற்சில போட்டி மனப் பாங்கும் பூசல்களும் நிலவிவந்துள்ளமையை நாம் அறிவோம். அதற்குச் சிலர் தூபம் போட்டு வந்துள்ளனர் ஒன்றியத் தலைவர் தெரிவில் ஏற்பட்ட சில கசப்புணர்வுகள் தாம் இன்றைய பகிஷ்கரிப்புக்குக் காரணம். இவற்றினைத் தீர்ப்பதற்கு உதவும் வண்ணம் சம்பந்தப்பட்ட வகுப்புக்களின் வகுப்பு ஆசிரியர்களையும் பாட ஆசிரியர்களையும் வேண்டியிருந்தேன். ஆனால் எதுவும் சரிவரவில்லை.

திரு. கணேசன் - உடற்கல்வி ஆசிரியர்: (அதீபர் என்னை வைத்துக் காலை 8.00 மணி முதல்

மாலை 6.00 மணி வரை வேலை வாங்குபவர். நல்லைய்க் கொடுக்க வேண்டும்) நான் இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவன். எனது மூதாதையர் இப்பாடசாலைக்குக் காணிவழங்கியுள்ளனர். எந்த மாணவனும் தன்னிச்சையாகக் கட்டுப்பாடி ன்றி நடப்பகற்கு அனுமதிக்க முடியாது - விருந்தில் பங்குபற்றாத மாணவர்களைப் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் அல்லது மற்ற மாணவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றுவார்கள் :

திரு. கந்தசாமி - அதிபர் (இது என்ன தலையீடு) நாம் மற்றும் நது காதில் நுழைந்தவை காற்றில் மிதந்து காதில்

“ஆசிரியர்களைக் கேளி செய்கின்ற சமுகமும், மாணவரும் முன்னேற முடியாது. ஆசிரியர்களை மதிப்பதன் மூலம் மாணவர் தமது கல்வி முன்னேற்றத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்.”

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா -

“ஆசிரியம்” நூல் வெளியீட்டில்

றவர்களினுடைய கருத்துக்களையும் கேட்போம் திரு. செல்லத்துரை. உங்களுடைய கருத்தைக் கூறுவின்கள்.

திரு. செல்லத்துரை - கணி து அசிரியர் : (பாடசாலை வீட்டால் வீடு செல்வகிள்லை - தங்கள் நடைய கலையிற்கான் பள்ளிக் கூடம் ஒன்று என்ற நிலைவரபாலாவச்சும். பாமேஸ்வராவுக்கும். பிள்ளைரங்களில் வசிபந்தன் சில்லா எங்களுக்கெல்லாம் அன்றீவைப்பவர்கள் - இந்தகாலும் பாலா என்னைச் சமாதானம் செய்து கூறுப்படி கேட்டு வீட்டார். சரிவந்கால் எனக்குப் பெறுமைகான் : சரிவாலிட்டாலும் எனக்கு மசித்துச்சிதானே) திரு. பாலா என்னை வேண்டிக் கொண்டகர்க்கு இணங்க நான் கணிகவுக்கப்பட மாணவர்களுடன் வரிபுங்கக்கைத்தகைக்கேன். அவர்கள் இணங்கலில்லை. நாம் அவர்களை அவர்கள் பாட்டிரிக விவகாகான் நல்லதென நினைக்கின்றேன். பாமேஸ்வரன் காட்டிய கெட்டித்தனத்தை நான் முறியுத்து ஒருவருக்கும் தெரியக் கூடாது.

திரு. பாமேஸ்வரன் இரசாயன வியல் ஆசிரியர் : இரு நாட்களுக்கு முன் நான் கணித மாணவர்களுடன் கதைத்தேன். அவர்கள் எனது வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரிந்தது சாதகமான பதிலை எதிர்பார்த்தி குந்தேன் - ஆனால் கைகூடவிளக்கு

வில்லை (செல்லத்துரை தன்று நடைய வினையாட்டு எனக்குத் தெரியாதென்று நினைக்கின்றார் அவர். வேண்டிச் சம்மதிக்கரத மாணவர்கள் நான் கேட்டுச் சம்மதிப்பதை அவர் வீரும்பலில்லையாம்) இருந்தாலும் அவர்கள் மனதில் ஓர் மாற்றம் தெரிகின்றது. முதலில் விருந்தினை நடத்துபவர்கள்மீது கோபம் காட்டிக் குறையும் கூறியவரிகள் இப்பொழுது பங்குபற்றாமைக்கு வெவ்வேறு காரணங்கள் கூற முற்படுகின்றனர்.

திரு கந்தசாமி : அதிபர் : இங்கு சமுகமளித்த எல்லோரது அபிப்பிராயங்களையும் அறிய விரும்புகின்றேன். சேவைமுப்பும் அனுபவ முள்ள திரு. நித்தியானந்தனுடைய கருத்தையும் கேட்போம்.

திரு நித்தியானந்தன் - உயிரியல் ஆசிரியர் : அனுபவத்திக்கு மரியாதை கொடுக்கும் காலமல்ல இது. இளஞ்சந்ததியினர் தங்களுக்கு எல்லாமே தெரியுமென்று நினைக்கின்றவர். இங் ஆரம்பத்திலேயே தீர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய பிரச்சனை உயிரிபலமாணவரிகள் சரியாகத்தான் நடந்துள்ளனர். பொறுப்பாசிரியர் எம்முடன் ஆலோசித்தி நந்தால் எல்லாம் நல்லபடி நடந்தி ருக்கும். (பாலாவுக்கு எல்லாம் தெரியுமென்ற கார்வம். இது நல்ல பாடம்) இப்பொழுது காலம் கடந்துவிட்டது போல் தெரிகின்றது. கடுமையான நடவடிக்கை

எடுத்தாற் தான் பின்னால் வருபவர்களும் இவ்வாறு இருக்கமாட்டார்கள். (இது பாலாவை மேலும் ரீரச்சைக்குள்ளே காலைவைக்கச் செய்யும்)

திரு. கந்தசாமி அதிபர்: பிரதி அதிபரின் கருத்துக்களையும் நாம் கேட்போம்.

திரு. மணியம் பிரதி அதிபர்: (இந்த மனுஷன் எண்ணையும் ரீரச்சைக்குள் மாட்டினால், இவர்களைக் கொண்டு சீனபு ஒரு வேலையும் செய்விக்க முடியாது; தனிய முறிய வேண்டு

வரும்) இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையாக உள்ளது. நன்றாக யோசித்துக்கொன் நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். நாம் மீண்டும். ஒரு முறை கூடித் தீர்மானம் எடுப்பது நல்லது போல் தெரிவின்றது.

திரு. கந்தசாமி - அதிபர்: இப்பொழுது நாம் எல்லோருடைய அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டாகி விட்டது. இக்கலந்துரையாடவிலிருந்து- நாம் அறியக் கூடியது, கணித வகுப்பு மாணவர்கள் விருந்தில் பங்குபற்றும்

நமது எழுத்தாளர்

சிறந்த நிர்வாகியான அதிபர் திரு அ.பஞ்சவிங்கம் மேடையில் முழங்கமாட்டார். ஆனால் உரையாடுவது போன்று கதைப்பார். இத்தன்மையினை அவரது எழுத்துக்களிலும் காணலாம் இலக்கியப் படைப்புகளை ஆக்கி பெரிய எழுத்தாளனாக திகழாத போதி ஒம் ‘விளக்கு’ வாசகர்களுக்காக இவர் எழுதும் கட்டுரைகள் அனுபவ வாயிலாக உணர்ந்ததை எனிய தமிழ் நடையில் வழங்குவதனால் - இத்துறை சார்ந்தவர்கள் தமது வாண்மையை விருத்தி செய்ய மிகவும் உதவுகின்றன ‘பாடசாலைக் கல்விமுறை’ ‘பாடசாலை அதிபர்கள் - ஒரு சிந்தனை’ போன்ற கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து ‘ஓழங்கற்ற அகச் சூழலிலே’ கட்டுரை இடம் பெறுகிறது. தொடர்ந்தும் சில உண்மைச் சம்பவங்களை எழுதி வழங்க உறுதியளித்துள்ளார்.

அதிபர்கள் - ஒரு சிந்தனை’ போன்ற கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து ‘ஓழங்கற்ற அகச் சூழலிலே’ கட்டுரை இடம் பெறுகிறது. தொடர்ந்தும் சில உண்மைச் சம்பவங்களை எழுதி வழங்க உறுதியளித்துள்ளார்.

சாத்தியமில்லை என்பது அடுத்து இம்மாணவர்கள் மீது ஒழுங்க நடவடிக்கை எடுக்கும் படி சிலர் அபிப்பிராயம் கூறியுள் வீர்கள். அதனைப் பற்றி, பிரதி அதிபரின் ஆலோசனைப்படி பிறி தொந்முறை கூடி தீர்மானிப்போம். (பெரிய சுமை இறங்கி யது போல இருக்கின்றது)

இக்குழுக் கூட்டத்திலே ஆரோக்கியமான தொடர்பு முறைகளைக் காண முடிய வில்லை; கலந்துரையாடல் பயினுள்ளதாக அபையலில்லை பிரச்சனையைச் சரியாகவும் திருப்தியாகவும் விளங்கவும் விளக்கவும் சரியான நெறிப்படுத்த விளின் அடிப்படையில் உறுதி

யான ஒரு தீர்மானத்தை எடுத்து வும் இக்குழுவால் முடிய வில்லை காரணம் என்ன? பயனித்து தலைமைத்துவத்தை வழி கூடிய ஆற்றலை அதிபர் வளர்க்குக் கொள்ளவில்லை; நன்மை தாகின்ற ஒரு பொது இலக்கை எட்டுவதற்கு அங்காங்க் சுத்தியுடனும் விட்டுக் கொடுப்பு வூர் ஒத்துழமக்கும் குழுவாக யெங்குவகர்க்க வேண்டிய பயிற்சியினை இவ்வாசியியர்கள் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை; தமக்கிடையேயிருந்த பகைமைபூசல்களின் அடிப்படையிலேயே ஒவ்வொருவரும் தக்தம் கருதி துக்களை வெளியிட்டனர். விளைவு...? குழு தன் குறிக்கோளிலிருந்து தவறிவிட்டது. □

இன்றே திசை மாற்று.

உள்ளம் தெளியும்
உண்மை ஒளிகாலும்
மெள்ளத் தொழில்கூட்டும்
மெய்மையதன் ஆட்சியிலே
பள்ளிப் படிப்பித்தல்
பலகாலம்.
ஆணாலும், எல்லாம்
புரியலைக்க
எப்போதும் பின்னாட்டல்.
பொத்தகத்தைச் சுற்றிப்
புலம்பல்களும் தாலாட்டும்
எத்தனிப்புக் கோடி
இருந்தாலும்
நூறுபுள்ளி பெற்றவர் யார்?
ஏனிந்தப் பெரும்பாடு
தோல்வியிலே முழுகி
முடிந்ததெந்தன் முனைப்
பெல்லாம்

வீணாக்க.
கற்றுவந்த தெல்லாம்
கத்தித் தொலைத்தேன்
சுற்றிநிற்கும் மாணவரின்
சொந்தம் சுகமறியன்
பற்றிநிற்கும் வாழ்வின்
பயன் தெரியேன்
பரிட்சைக்குப்
பதில் எழுதிச்
சித்தி பெற்றால் போதாது
சிந்தனையைத் தூண்டாத,
செயல்முறையைக் காட்டாத
இந்தப் படிப்பித்தல் ஏன்?
இன்றே திசை மாற்று.
உள்ளம் தெளியும்
உண்மை ஒளிகாலும்

நெடுந்தீவு மகேஷ்

தனியாள் வேறுபாடு

வகுப்பிலே காணப்படும் “தனியான் வேறுபாடு” சிக்கல் நிறைந்தது சில கிரிவுகளுக்குள் அது அடக்கப்படக் கூடியதன்று. ஒரு மாணவன் ஒவ்வொரு பஸ்ட்டிலும் பெற்றுள்ள ஆற்றலுக்கேற்ப, ஒரே வகுட்டிலேயே வெவ்வேறு வகுப்புக்களிற் கற்பதற்கு அனுமதிக்கப்படல் வேண்டும்.

பி. பி. அந்தோலிப்பிள்ளை

நாட்டின் தேசியக் கல்விக் கொள்கைகள் முக்கியமாகச் சமூ தாய மாற்றங்களை அடிப்படையாக வைத்தே ஆக்கப்படுகின்றன. ஆகவே கல்விக் கொள்கையாக்கம் ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சியாகும். இதற்குப் பாடசாலைகளில் தோன்றும், முக்கியமான பிரச்சனைகள், வெளிப்படுத்தப்படவேண்டியது அவசியமாகும்.

இன்று கற்பிப்பதில் மிகவும் பிரச்சனையாக இருப்பது தனியாள் வேறுபாடுகள் அதிகமாக உள்ள வகுப்புகளில் கற்பிப்பது ஆகும். பல பாடசாலைகளில் இந்தப் பிரச்சனை உண்டு இதற்குப் பரிகாரக கற்பித்தல் முறைகள் பலவற்றைக் கல்வியாளர்களும் ஆசிரியர்களும் கூறுவார்கள். சிலர் தங்கள் சில முறைகளைக் கையாண்டு வெற்றி பெற்றிருப்பதாகவும் கூறுவார்கள். ஆனால் குறித்த ஒரு பாடவேளாக்குள், விவேகத்தில் அதிக வேறுபாடில்லாத மாணவர்

களைக் கொண்ட வகுப்பில் காணும் பெறுபேற்றினை, விவேகத்தில் பல்வேறுநிலைகளிலுள்ள மாணவர்களைக் கொண்ட வகுப்பில் எவ்வித பரிகாரக கற்பித் தலைக் கையாண்டும் காணமுடியாதுள்ளபது கண்கூடு.

நாங்கள் மாணவர்களை அவர்களின் விவேகத்தின் அடிப்படையிலும் நாட்டத்தின் அடிப்படையிலும் ஈடாக்கக் குழுக்குழுவாகப் பிரிக்கலாம் ஆனால் தனியாள் வேறுபாடு சில பிரிவுக்குள் அடக்கப்படக் கூடியதல்ல. ஒவ்வொரு மாணவனின் விவேகமும் ஆற்றலும் தனித்தன்மையானவை இருந்தும் ஏதோ ஒன்றின் அடிப்படையில் அவர்களைச் சில குழுக்களாக வகைப்படுத்தினாலும் ஆசிரியர் ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் தனித்தனியாகச் செயற்பாடுளைத் தயாரிக்க வேண்டும்; ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் புதுப்புது அனுகுமிறைகளைக் கையாள வேண்டும்.

இதனால் நேரவளம் வீணாவது கண்கடு. பரிகாரக் கற்பித்தல் சில சந்தர்ப்பங்களில் சாத்திய மானதுதான்; கூடிய நேரம் தேவைப்படும் என்பது உண்மை

இன்று பெரும்பாலான வகையைச் சேர்ந்த ஒரு பாடசாலையிலே ஒரு வகுப்பை. உதாரணமாக எட்டாம் ஆண்டை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லாப் பாடங்களிலும் விவேகமாக உள்ளோர் ஒரு சிறிய வீதத்தினராக இருப்பர்; கணிதத்தில் திறமையாக உள்ளவர்கள் மொழியறிவில் பின் தங்கியவர்களாக இருப்பர்: மொழியாற்றலுள்ளவர்கள் கணிதத்தில் ஐந்தாம் ஆண்டிற்கும் தகுதியறோராக இருப்பர் சிலர் நுண்கலைத் துறைகளில் உயர் ஆற்றலுள்ளவர்களாகவும் கணிதம் மொழி இரண்டிலுமே மிகவும் குறைந்த நிலையிலுமிருப்பர்.

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலே புதுமையான ஒரு முறை முன்பு இருந்தது ஒரு மாணவன் ஒரே வடத்திலேயே தன்னுடையதுற்றலுக்கு ஏற்ப மொழிப் பாடத்துக்காக எட்டாம் ஆண்டிலும் கணிதப் பாடத் துக்காக ஆறாம் ஆண்டிலும் இசையில் பத்தாம் ஆண்டிலும் கற்கலாம்: பாடம் மாறும் போது உரிய வகுப்புக்கு மாறிக் கொள்ளலாம் குறித்த பாடத்தில் உரிய தரத்தை அடைந்து விட்டால் வருட முடிவு மட்டும் காத்திராமல் தனது தரத்துக்கு

உரிய வகுப்புக்குக்குறித்த பாடத்துக்கு மாறிக் கொள்ளலாம். இம் முறை இன்றும் மேல் நாடுகளிற் பல வித மாற்றங்களுடன் செயல்படாமலில்லை. எங்கள் நாட்டிலே கூட க-பொ.த உயர் வகுப்பிற் கற்பதற்குக் க.பொ.த சாதாரணத்திற் குறித்த பெறுபேறுகள் இல்லாதவர்கள் உயர்தர வகுப்பிற் கற்றுக் கொண்டே சாதாரண தரத்திற்கும் பார்டிசைக்குத் தோற்றுவது நடைமுறையிலுள்ளது,

எங்கள் நாட்டிலே உயர்கள்வி அனுமதிக்குக்குறித்தசில பாடங்களில் உரிய தகுதி பெறாமல் அனுமதி மறுக்கப்பட்டவர்கள் மேலை நாடுகளிலே தமக்குள்ள ஆற்றலுக்கு ஏற்றபடிலிருக்குறித்த துறையிலே சேர்ந்து உயர்நிலையை அடைந்துள்ளார்கள். கும்பகோணம் சிறீநிவாச ராமானுஜம் கணிதத்தில் உச்சப்புள்ளி கள் எடுத்திருந்து ஏனைய பாடங்களில் சித்தியடையாததி னால் உயர்கள்வி வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை அவர்கேம்பிறிஜ் பல்கலை கூக்குக் கணிதப் பேராசிரியர் ஹார்டி யூடன் தொடர்பு கொண்டு அவருடைய அழைப்பின் பேரில் கேம்பிறிஜ் சென்று உயர் கல்வி கற்று, தனது அரிய கண்டுபிடிப்புகளினால் ஒரு கணிதமேதயாகக் கொரவிக்கப்பட்டார்,

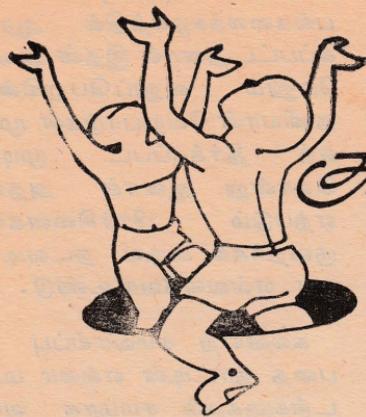
எங்கள் நாட்டிலே ஒரு துறையில் மட்டும் நிபுணத்துவம்

பெற்றவர்கள் உயர் நிலையடையும் வாய்ப்புக்கள் குறைவு. பல்கலைக் கழகத்தில் வெளி வாரிப் படிப்புக்கள், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், கல்விக் கல்லூரிகள் இருப்பினும் அவையும் க.பொ.த சாதாரணதர, உயர்தரப்பரீட்சைப் பெறுபோது களின் அடிப்படையிலேயே மாணவர்களை அனுமதிக்கின்றன. இதனால், குறிப்பிட்ட துறையில் மட்டும் ஆற்றலுள்ள மாணவர்கள் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பில்லாமல் சமுதாயத்திற்கும் பயன்படாமற் போகிறார்கள்.

இன்று கல்வி பல துறைகளாக விரிவடைந்த போதிலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் எல்லாத் துறைகளும் போதிக்கப்படுவதில்லை ஆசிரிய வளம் குறைவு முக்கியமான காரணமாக இருக்கலாம். சில துறைகளையாவது அதற்குப் பொருத்தமான வாய்ப்புக்களுள்ள மாவட்டங்களில் ஆரம்பிப்பது அவசியமாகின்றது. மன்னார் மாவட்டம் கலைத்துறையிற் பல மட்டங்களிற் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளது ஆனால் இங்குள்ள பாடசாலைகளிற் க.பொ.த உயர் வகுப்பில் சங்கீதம், அரங்கியலும் நாடகமும் போன்ற பாடங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவது மிகவும் அவசியமானதோன்று. நுண்கலைப்

பட்டப்படிப்பு யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதனால் இதன் அவசியம் மேலும் வலுப்பெறுகின்றது. தனியாள் வேறுபாடுகள் முற்றாகத் தீர்க்கப்பட முடியாத தொன்று ஆனால் அதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைக் குறைக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் எவ்வளவோ உண்டு.

கல்வியிற் சமவாய்ப்பு என்பதை நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சமமாக வளங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதனால் வழங்கி விடமுடியாது, மாணவர்கள் தத்தமது ஆற்றலுக்கேற்ற துறைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய வகையில் பல துறைகளையும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் கூடியளவு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் பின்தங்கிய மாணவர்கள் கற்கும் வேகத்திற்கோடாகக் கற்பிக்க வழிவகை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் அதே வேளை அதிவிவேகிகளின் செயல்பாடு தடைப்படாமல் இருக்கத் தேசியப்பள்ளிகள் அமைப்பு மாவட்டங்களுக்கொண்டாவது இருக்க வேண்டும். புதிய செயற்பாடுகளையும் அனுகுமிறைகளையும் நடைமுறைப் படுத்தினாலும் புதிய புதிய பிரச்சினைகள் தொன்றி கொண்டேயிருக்கும். ஏனெனில் கொள்கையாக்கம் ஒரு தொடர்நிகழ்ச்சி; அதுவே அபிவிருத்தியின் அறிகுறி.

குழந்தைகள் வாட்டக

வி. அமனஸ்வீலி

வார்த்தைகளின் படிகத் தன்மை

குழந்தைகளே வணக்கம்!

**இசை நயத்தோடு, இனிமை
யாகப் பள்ளிமணி ஒ லிக்கிறது.....**

நான் கதவை மூடுகிறேன்.
கதவிற்கு வெளியே ஒரு சில
அம்மாக்களும் பாட்டிகளும்
உள்ளனர். வகுப்பறையில்
ஜிந்து அம்மாக்கள் உட்கார்ந்தி
ருக்கின்றனர்.

“எழுந்து நிலவுங்கள், குழந்தைகளே !”

குழந்தைகள் துள்ளியெழுந்து
நின்றபடியே “அடுத்து என்ன
நடக்கப் போகிறது? ” என்று
என்னைப் பார்க்கின்றனர்.

“குழந்தைகளே, வணக்கம்! ”

விளக்கு

அவர்கள் பலவாறாக முசுமன் கூறுகின்றனர். பரவாயில்லை, சீக்கிரம் பழகி விடுவார்கள்; ‘‘குழந்தைகளே, வணக்கம்! ’’ என்று நான் எனக்கே உரித்தான் தொனியில் கூறுவது உங்களைச் சந்திப்பதில் எனக்குள்ள மகிழ்ச்சியை எப்படித் துறிக்குமோ! அதே போல் நீங்கள் கூறும் முகமன் என்னைச் சந்திப்பதில் உள்ள மகிழ்ச்சியைக் குறிக்கும். இன்று என் தொனியில் எனக்குத் திருப்தியில்லை வகுப்பு தொடங்கும் முன் வந்த அந்த அதி காரத் தோரணையுள்ள பெண்மணி என் மனதிலையை மோசமாக்கி என்னைப் பதட்டமடையச் செய்ததற்காக அவள் மீது குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.

மிதந்து காதில் நுழைந்தவை காற்றில் மிதந்து

“ஆசிரியர்கள் கல்வியில் மாணவர்களாகத் திகழ வேண்டும். இறுதி வரை கல்வியைத் தொடர வேண்டும். தேட வேண்டும்; அதனைப் பொருத்தமான முறையில் மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

அருட்திரு பிரான்சில் அடிகள்
‘ஆசிரியம்’ நூல் வெளியீட்டில்

“உட்காருங்கள்... நான் உங்கள் ஆசிரியர். உங்களுடைய பள்ளி வாழ்க்கை இன்று துவங்குவது குறித்து வாழ்த்துக்கள். பாடங்களைப்படிக்கத் துவங்க வேண்டுமென நீங்கள் துடித்துக் கொண்டிருப்பீர்கள். சரி, ஒரு நீழிடத்தைக் கூட வீணாக்காது ஆரம்பிப்போம். வாருங்கள்... நமது முதற் பாடம் நம் தாய் மொழி. உங்கள் தாய்மொழி என்ன என்று தெரியுமா?”

“ஜோர்ஜிய மொழி!”

“உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏராளமான ஜோர்ஜியச் சொற்கள் தெரியும். எங்கே, இச் சொற்களை இந்த அட்டைப் பெட்டியில்சேகரிக்கலாம் வாருங்கள்!”

என் கரங்களில் அழகிய சிறு அட்டைப்பெட்டி இருக்கின்றது. இதே போன்ற சிறு பெட்டிகள் குழந்தைகளின் முன் உள்ளன, நேற்றே நான் ஒவ்வொரு குழந்தையின் மேசையிலும் சிறு அட்டைப் பெட்டியை வைத்தேன்.

இந்த அட்டைப் பெட்டியில் பத்து அட்டைக் குறிவில்லை களை வைத்தேன். இந்த நீல நிற செவ்வக அட்டைக் குறி வில்லை ஒவ்வொன்றும் ஒரு சொல்லைக் குறிக்கும். ஒவ்வொரு சொல்லையும் தெட்டத் தெளி வாக, எல்லோருக்கும் கேட்கும் படி உச்சரிக்க வேண்டும், ஒவ்வொரு சொல்லையும் உச்சரிக்கையில் இந்த அழகிய அட்டைப் பெட்டியில் ஒவ்வொரு குறிவில் வையையும் போடவேண்டும். இலிக்கோ இந்த அட்டைப் பெட்டியை எடுத்துச் சென்று உங்கள் சொற்களைச் ‘சேகரிப்பான்’.

இலிக்கோ தயார். குழந்தைகள் தம் கரங்களில் குறிவில்லை களை எடுத்துக் கொண்டனர்.

முதற் சொற்களை நான் அட்டைப் பெட்டியில் போட்ட டுமா? ஒவ்வொரு சொல்லையும் நான் தேர்ந்தெடுத்து உச்சரித்து இலிக்கோவின் அட்டைப் பெட்டியின் குறிவில்லைக

காற்றில் மிதந்து காதில் நுழைந்தவை காற்றில்

ஒரு தொழில் போனால் இன்னொரு தொழில் தேடிக் கொள் னு... ஆனாமை நமக்கு வேண்டும். எங்கள் தொழில் பீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும் வீ.இராசையா.

'விளக்கு' சஞ்சிகைக் கருத்தரங்குத் தலைமையுரையில். வலயம் 20.

ளைப் போடுகின்றேன். “தாய் நாடு... மகிழ்ச்சி. “அன்பு... இலிக்கோ மெதுவாக குழந்தை களின் வரிசைகள் ஊடாக நடக்கிறான். முதற்சொற்களைய டுத்து குறிவில்லைகள் அட்டைப் பெட்டியில் குவிகின்றன; பந்து; ‘‘பெஞ்சு’’, ‘‘மேசை’’, ‘‘பெஞ்சில்’’, ‘‘புத்தகம்’’ மிதி வண்டி, ‘‘பொம்மை’’...

இல்லையில் லை, இ வை சொற்கள் அல்ல, இ வை பொருள்கள்! பொருட்களினால் குறிவில்லைகள் குவிகின்றனவே தவிர சொற்களால் அல்ல. வகுப்பில் தாம் பார்ப்பதனை அல்லது வீட்டிலே, வேறெங்கோ பார்த்ததை கு மூந்தை தகள் கூறுகின்றனர். ‘‘காற்று’’ எனும் சொல்லைப் பார்க்க முடியாது, ஆகையால் எனது 38 மாணவர்களில் ஒருவர் கூட இச்சொல்லை உச்சரிக்க வில்லை. இதோ சான்டரிக்கோ எழுந்து நின்று வாயைத் திறந்தபடி ‘‘கரும்பலகை’’ சாக்பிஸ் என்று உச்சரித்து இரண்டு குறிவில்லைக

ளைப் போடுகின்றான். பின் இன்னும் எந்தப் ‘‘பொருளை’’ இப்பெட்டியில் போடலாம் என்று யோசித்தபடி அறையை சுற்றும் முற்றும் பார்க்கிறான். ருசிக்கோ ‘‘வீடு’’ என்று சொல்லி குறிவில்லையைப் போட்டு விட்டு நிறுத்தினான். விக்டர் இவ்வீட்டைச் ‘‘சுவர்’’ ‘‘கூரை,’’ ‘‘தரை’’ ‘‘பால்கணி.. மலர்கள்.. என்று தனித் தனியே பிரித்துக் கூறினான்

அவர்கள் வார்த்தைகளின் கடவில் குளிக்கின்றனர். ஆனால் வார்த்தைகளைக் காட்டில்லையாடுகின், றனர். ஆனால் மரங்களைப் பார்க்கவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் யதார்த்தம் என்ற வகையில், விசேஷ உலகம் என்ற வகையில் வார்த்தைகள் இல்லை, குழந்தைகளுக்கு வார்த்தைகள் கண்ணாடியைப் போல் ஒளிபுகும் தன்மையுள்ளவை. இவற்றின் ஊடாகப் பொருள்கள் தெரியும்என்று விஞ்ஞானம் கூறுகின்றது. ஆனால் அக்கண்ணாடி தனியே தெரிவிதில்லை!

நான் இக்கண்ணாடியின் மீது அடர்த்தியான “வண்ணம் பூசி” இதன் வழியாகப் பார்க்கையில் ஒன்றும் தெரியாதபடி செய்கின்றேன். அப்போது குழந்தை தன் பேச்சுப் பிரவாகத்தை நிறுத்தி, தனக்காக பல வண்ண யதார்த்தத்தைத்திறப்பான். தன் பேச்சை செழுமைப் படுத்தி, மேம்படுத்தி மெருகிடத் துவங்குவான், கண்ணுக்குத் தெரியும் பொருள்களிலிருந்து குழந்தைகளின் கவனத்தைத் திசை திருப்ப வேண்டும், இந்த மந்திர வட்டத்திலிருந்து அவர்கள் விடுபட உதவ வேண்டும். இலிங்கோவுடன் சேர்ந்து நான் வசூப்பறையின் நடுவில் நின்று விடுகிறேன்.

“நான் இன்னும் சில சொற்களைச் சொல்லட்டுமா” நீல நிறக் குறிவில்லைகளைப் போட்டபடியே சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சொல்கிறேன் “அழகிய நாளைய”

இப்போது நானும் இலிங்கோ வும் அட்டைப் பெட்டியைக் கையில் ஏந்தியபடி இரைந்து நடைபோடுகின்றாம். அட்டைப் பெட்டியில் “போடப்படும்” சொற்களைத் திரும்ப உச்சரிக்குமாறு நான் இலிங்கோவின் காதில் முனுமுனுக்கிறேன்.

“அன்பு.. மென்மை கனவு

“நன்றி, மாயா!”

“நேற்று வேண்டும்.. குதிக்கிறான் நிமிடம்...”

“நன்றி சாஷா”

“விருப்பம் பறக்கின்றன .. மாரிக்கா நீண்ட நேரம் யோசித்து, குறிவில்லையை எறிந்து விட்டு மகிழ்ச்சியாகக் கத்துகிறாள்.

“முக்கு ..”

கியோர்கியும் ருசதானும் மனித உடலை மீண்டும் பகுதிப்பகுதிகளாகப் “பிரித்தனர்”

“தலை முடி.. காதுகள் வாய் பற்கள்” மீண்டும் இப்படியாகத் தொடர்ந்து

சரி, “கண்ணாடிக்கு வண்ணம் பூசம்” கடமையைஇன்று நிறைவேற்ற இயலாது ஒரே “வண்ணத்தைக்” கொண்டும் இப்பிரசினையைத் தீர்க்க முடியாது வேறொரு “வண்ணத்தைப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கிறேன். யாருக்கெல்லாம் நூறு வரை எண்ணத் தெரியுமெனக் கேட்கிறேன்” அட்டைப் பெட்டியில் நாம் எவ்வளவு சொற்களைச் சேர்த்துள்ளோம் என்று எண்ண வேண்டும்! இலிங்கோ தேன்கோ, மாயா மூவரும் இதைச் செய்யத் தயார் “சரி” இடைவேளையின் போது இச் சொற்களை எண்ணி எடுக்குச் சொல்லுங்கள்! அடுத்த பயிற்சிக்கு வருகிறேன்.

“நான் மெதுவாக, சற்றே இழுத்தபடி கிச்கிசுவென ஒரு சொல்லை உச்சரிக்கப் போகிறேன். இது எண்ண சொல் என்று கண்டுபிடியுங்கள்.”

மெதுவாகவும் இழுத்தபடியும் சொல்லக் காரணம், குழந்தைகள், வார்த்தையின் ஒலியமைப்பை “நிறுத்தி” அதை உற்றுக்கவனிக்க வேண்டும் என்பதாகும். மேலும் இவர்கள் சொல்லின் உன்னடக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அரிச் சவடிக் கட்டடத்தில் இச்சொற்களை இவர்கள் இதே மாதிரி இழுத்தபடி உச்சரிப்பார்கள். கிச்கிசுவெனச் சொல்லக் காரணம் கேட்கும் திறனை, ஒலி இயல் ரீதியான செவியுணர்வை வளர்ப்பது ஆகும். அதோடுகூட கவன உணர்வையும் அதே சமயம் சிறிது விளையாட்டுத் தன்மையையும் வளர்க்க வேண்டும். நான் கரும்பலகையருகே நின்று கொண்டு சற்றே முன்னுக்குச் சாய்ந்து ரகசிபத்தைச் சொல்வது போல் முனுமுனுக்கிறேன்.

‘அஅஅஅம்மம்மாமாமா,’

அம்மா

முதல் ஒலியாகைய அவிற்குப் பின் எழுத்தால் குறி க்கப்பட முடியாத ஏதோ ஒரு ஒலியை எழுப்புகிறேன்: இந்த குறிப் பிடப்பட முடியா ஒலியை 2-3 நொடிகளுக்கு இழுக்கிறேன், இதற்குப் பிந்தைய ஒலிகளையும் இதே போல் உச்சரிக்கிறேன். நான் ஒவ்வொரு ஒலியையும் தனித்தனியே பிரிப்பதில்லை, இவற்றைத் தனியான சுயமான அலகுகளாகப் பிரித்துக் காட்டுவதில்லை.

‘அம்மா’... நீங்கள் ‘அம்மா’ என்று சொன்னீர்கள்! குழந்தைகள் உரக்கக்கத்துகின்றனர். ஆனால் எல்லாக் குழந்தைகளும் இப்படிக் கதறவில்லை. பலருக்கு யோசித்துப் பார்க்கவே நேரம் போதவில்லை, மற்றவர்கள் முந்திவிட்டனர். ஒவ்வொரு வரும் தம் பதிலை என் காதில் மெதுவாகச் சொல்ல லும் முறையை அமுல்படுத்த வேண்டும். முதலில், இம்முறை குழந்தைகளுக்குப் பிடிக்கும், இரண்டாவதுதாக, பலரின் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யலாம்.

‘இப்போது நான் வேறொரு வார்த்தையை உச்சரிப்பேன். யாருக்குப் பதில் தெரியுமோ அவர்கள் பதிலை என் காதில் மெதுவாகச் சொல்ல வேண்டும். புரிந்த தா?’ அதே போல் இரகசியமாக, இன்னமும் மெதுவாக, சரிவரக் கேட்காதபடி உச்சரிக்கிறேன்: ‘தாாாாாாயயயயக்கக்கம்மம்ம்.’’

கரங்கள் உயர்ந்தன. ஒவ்வொருவரையும் அனுகி, குனிந்து காதை நீட்டுகிறேன் குழந்தைகள் இரு கரங்களாலும் என் கழுத்தைக் கட்டிப் பிடித்தபடி என் காதருகே வாயை வைத்துத் தம் பதில்களைச் சொல்கிறார்கள். ‘நல்லது, நன்றி!’ சரியான பதில் சொல்பவர் களைப் பார்த்து உரக்கச் சொல்கிறேன். ‘நன்கு யோசி தாாாயயக்கம்ம திரும்ப உன்னிடம் வரு

வேன்” என்று மற்றவர்களிடம் மெதுவாகக் கூறுகின்றேன். கிட்டத்தட்ட அனைவரும் என்காதுகளில் தம் பதில்களைச் சொல்லி விட்டனர். நான் மீண்டும் என் வலது கையை முன் னுக்கு நீட்டியபடி கரும்பலகையருகே நிற்கிறேன்.

“நான் கையை அசைத்ததும் நீங்களனவரும் சேர்ந்து நமது இரகசியத்சொல்லைக் கூற வேண்டும்! தயாரா எங்கே, வார்த்தையை நாக்கிற்குக் கொண்டு வாருங்கள் ”

காற்றில் எதையோ பிடிக்கப் போவதுபோல் நான் வேகமாகக் கையை வீசியதும் வகுப்பறையில் குழந்தைகளின் மகிழ்ச்சிக் குரல் ஒலிக்கிறது

“ தாய்கம்? ”

நான் மீண்டும் ஏதோ ரகசியத் தைச் சொல்லும் பாணியில் நின்றபடி முனுமுனு க்கின்றேன்;

“ ரொாாட்டட்டட்டிடி. ” உடனடியாக சாதாரண நிலைக்கு வந்து சொல்கிறேன்,

“ யோசியுங்கள்! வார் ததையை நாக்கிற்குக் கொண்டு வாருங்கள்! எங்கே ”

குழந்தைகள் மகிழ்ச்சியோடு உச்சரிக்கும் “ ரொாட்டி ” என்ற சொல்லை காற்றில் “ பிடிக்கிறேன் ” ஏதோ மந்திரத் தால் கட்டிப் போடப்பட்டதைப்

போன்ற ஒருநிலையில் அவர்கள் அடுத்த வார்த்தைக்காக ஆவ லோடு காத்திருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு பத்து வினாடிகள் கழிந்ததும் “கனவு”, “ சூரியன் ” “கோளம் ” என்ற சொற்கள். உரக்க ஒலிக்கின்றன. பின்னர் விரைவாக எல்லோரையும் சுற்றி வருகிறேன். குழந்தைகளின் கரங்கள் என்னைத் தம்மை நோக்கி இழுக்கின்றன, உதடுகள் பதில்களை முனுமுனுக்கின்றன.

தேம்பியழுதபடியே தன்னைப் பள்ளியிலிருந்து விரட்ட வேண்டாமெனக் கெஞ்சிய சூரிக்கோ என்ற சிறுவனோ குழந்தைக்கே உரிய தாராள மனப்பாங்குடன் என்னை இரண்டு கரங்களாலும் கட்டிப் பிடி ததை குழந்தைக்கே முதலாவதாக, தன் வாழ்வின் முதல் பாடவேளையிலேயே என்னை மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் மூழ்கடி ததை. நான் பின்னால் மற்ற எல்லாக் குழந்தைகளிடமும் இதையே தான் எதிர்பார்க்க ஆரம் பிப்பேன் “மாமா”, நீ நல்ல ஆசிரியர். எனக்கு உன்னைப் பிடித்துள்ளது” என்று அசிறுவன் என்காதில் முனுமுனுக்கிறான்.

இதற்குப்பின் கெட்ட ஆசிரியராக நான் இருக்க முடியுமா?

இவ்வளவு தாராளமாக, நம்பகமாக, எதிர்பாரா விதமாக இன்னும் நான் ஒன்றும் சாதித்து விடும் முன் னதாக வேநீ ஏன் என் மீது உன்னம் பிக்கையை

வெளிப்படுத்துகிறாய்? நி ச் ச ய மாக, உனக்கேற்ற ஆசிரியராக இருக்க நான் மிகவும் பாடுபடுவேன். முயற்சி செய்வேன், உன்னுடைய நம்பிக்கை களை மெய்ப்பிப்பதற்காக நான் இரவும் பகலும் உழைப்பேன், உனக்காக உன்னோடு சேர்ந்து வளருவேன். சரி, தொடக்கத்திலேயே, உனது பள்ளி வாழ்க்கையின் முதல் நிமிடங்களை லேயே எனது ஆசிரியர் மனசாட்சியின் தூய்மைக்கான பொறுப்பை ஏன் என் மீது சுமத்துகிறார்!

இத்தருணத்தில் குழந்தைகள் என்னப் பார்க்காமல் இருந்தால் நல்லது.

‘‘பெஞ்சைப் பார்த்துத் தலையைக் குனியுங்கள் கண்களை மூடுங்கள்!.. உங்களுக்கு மிகவும் சிரிப்பை வரவழைக்கக் கூடிய ஏதாவது, ஒன்றை, உங்கள் குறும்புகளில் ஒன்றை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்.’’

நான் சுதாரித்துக் கொண்டு, குழந்தைகள் தம் தலையைக் கரங்களால் பிடித்துக் கொண்டு, கண்களை இறுக்க மூடியபடி தம் குறும்புகளை நினைத்துக் கொள்வதைப் பார்க்கிறேன். சத்தம் போடாமல் மெதுவாகக் குழந்தைகளின் வரிசைகளிடையே நடந்தபடியே கிசுகிசுவெனச் சொல்கின்றேன்:

“பெரும் சிரிப்பேற்படுத்தக்

கூடியதை.. உங்களது குறும்புகளிலிருந்து சிரிப்பான வற்றை இடைவேளையின் போது எனக்கு அவற்றைச் சொல்லுங்கள்...”

திடீரென ஒரு சலசலப்புக் கேட்டது மூலிகை மருந்துகள் அடங்கிய நீருற்று ஒன்று பூமியைப் பிளங்கு கொண்டு மேலே வருவதைப் போலிருக்கிறது. இந்த அடக்கமான, அழுக்கமான சிரிப்பை விபரிப்பதே கடினம். இது சிறிது சிறிதாகப் பெருகி வெடிச் சிரிப்பாக உருவெடுத்தது. முப்பத்தெட்டுக் குழந்தைகள் தலையைக் குனிந்தபடி, கண்களை மூடிக் கொண்டு கலகலவெனச் சிரிக்கின்றனர். பின் அனைவரும் அமைதியானார்கள்.

படிகத் தன்மையுள்ள கண்ணாடிக்குத் திரும்பிவரவேன்டும்’’

‘‘நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். நாம் இப்போது வார்த்தைகளைப் பார்த்தோம், இனி வாக்கியங்களைக் கவனிப்போம் தலையை உயர்த்துங்கள்... நேராக நிமிருங்கள்! ’’

கரும்பலகையை மூடியிருந்ததிரையை அகற்றுகிறேன். அங்கே ஒரு படம் உள்ளது. அதில் ஒரு சிறுவன் புத்தகம் படிக்கிறான்.

இப்படத்தைப் பார்த்து வாக்

கியத்தை அமையுங்கள். இச் சிறுவன் எதைச் செய்கிறான்?”,

“சிறுவன் புத்தகத்தைப் படிக் கிறான்”.

தாமரிக்கோ வாக்கியத்தை உருவாக்கவேண்டுமென எண்ண வில்லை. படத்தைப் பார்த்து அவள் என் கேள்விக்குப் பதில் சொன்னாள், அவ்வளவு தான். இப்போது, ‘‘சிறுவன் புத்தகத்தைப் படிக்கிறான்’’, எனும் இப்பதிலை வாக்கியம் என்போம்.

‘‘இவ்வாக்கியத்தை எல்லோ ரும் சேர்ந்து சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.’’

குழந்தைகள் ஒரே குரலில் சொல்லும் பதில்களை என் கரங்களால் நான் ஒழுங்கு படுத்துகிறேன். திரையை மூடி விட்டு மூன்று நீலநிற முக்கோண அட்டை வில்லைகளை (வார்த்தைகளின் அடையாளங்களை) எடுக்கிறேன்.

இவ்வாக்கியத்தை எழுத்தைக் குறிக்கும் அட்டை வில்லைகளின் உதவியால் ‘‘எழுதுகிறேன்’’. சிறுவன் (அனைவருக்கும் தெரியும் படியான ஓரிடத்தில் ஒரு அட்டை வில்லையை வைக்கிறேன்)... புத்தகத்தை (அருகே அடுத்த அட்டை வில்லையை. வைக்கிறேன்) ... படிக்கிறான் (பின் மூன்றாவது அட்டை வில்லையை வைத்து இறுதியில்

முற்றுப் புள்ளியுடன் கூடிய அட்டை வில்லையை வைக்கி ரேன்).

‘‘எங்கே இந்த வாக்கியத்தைப் ‘படியுங்கள்’’.

நான் ஒவ்வொரு அட்டை வில்லையாக சுட்டிக் காட்ட குழந்தைகள் ‘‘படிக்கின்றனர்:’’ ‘‘சிறுவன் புத்தகத்தைப் படிக்கிறான்’’.

இப்பொழுது ஒரு சிவப்புநிற அட்டை வில்லையை எடுக்கி ரேன். ‘‘இந்த அட்டை வில்லை ‘சுவாரசியமான’ எனும் சொல் லைக் குறிக்கிறது. எங்கே திரும் பச் சொல்லுங்கள் .. சரி இப்போது இந்த வார்த்தையை எந்த இடத்தில் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்?’’

ஆரம்பத்தில் வைத்தால் நன்றாயிருக்கும் என்று யாரோ பதில் சொன்னார்கள். சரி பார்ப்போம்;

சுவாரசியமான சிறுவன் புத்தகத்தைப் படிக்கிறான்.

வேறு பதில்கள் வந்தன:

சிறுவன் புத்தகத்தை சுவாரசியமான படிக்கிறான்.

சிறுவன் சுவாரசியமான புத்தகத்தைப் படிக்கிறான்.

சிறுவன் புத்தகத்தைப் படிக்கிறான் சுவாரசியமான.

மற்ற அட்டை வில்லைகளின் இடையில் சிவப்புநிற அட்டை

விளக்கு

வில்லை இடம் மாறி கொண்டே இருக்கிறது. எல்லா மாதிரிகளையும் முயற்சி செய்த பின் ‘‘சுவாரசியமான’’ எனும் சொல்லை இரண்டாவது இடத்தில் வைக்குமாறு குழந்தைகள் எனக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றனர். பின் நான் கேள்விகளைத் தொடுக்கிறேன்.

‘‘இந்த வாக்கியத்தில் எவ்வளவு சொற்கள்?... இந்த வாக்கியத்தில் விருந்து கடைசிச் சொல்லை எடுத்து விட்டால்?’’ நான் கடைசி அட்டை வில்லையை எடுக்கிறேன் - ‘‘என்ன மிஞ்சும்?’’

குழந்தைகள் படிக்கின்றனர்: ‘‘சிறுவன் சுவாரசியமான புத்தகத்தை’’:

‘‘இது நன்றாக இல்லை, வார்த்தையைப் பழைய இடத்திலேயே திரும்ப வையுங்கள்!’, யாரோ ஆலோசனை கூறுகின்றனர்.

அதை வைத்து விட்டு மூன்றாவது சொல்லை எடுக்கிறேன். குழந்தைகள் ‘‘புத்து விட்டுச்’’ சிரிக்கின்றனர்.

‘‘நன்றாக இல்லை!’,

அட்டை வில்லையைத் திரும்ப வைக்கிறேன். இரண்டாவது சிவப்புநிற அட்டை வில்லையை எடுக்கிறேன்.

‘‘இது ‘‘மிகவும்’’ எனும் சொல் இச்சொல்லை எந்த சொற்களுக்கு இடையில் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் சொல்லுங்கள். என் காதில் மீதுவாகச் சொல்லுங்கள்.’’

விளக்கு

ஒவ்வொருவரையும் விரைவாக அனுகூகிறேன்: “நன்றி! நல்லது! நன்றி!”, இதிற்கிட்டத்தட்ட யாருமே தவறி மைக்கவில்லை போன்தோ திடீரென என் கையைப் பற்றிக் கொண்டு, சிரித்தபடியே ‘‘நான் உங்களை விட மாட்டேன்’’ என்கிறான்.

‘‘சரி அப்படியெனில் என்னைப் பிடித்துக் கொள்’’ சேர்ந்து வகுப்பறையைச் சுற்று வோம்.’’

போன்தோ என் பின்னால் வருகிறான்.

‘‘மிகவும்’’ எனும் சொல்லை ‘‘சிறுவன்’’ எனும் சொல்லிற்கும் ‘‘சுவாரசியமான’’ எனும் சொல்லிற்கும் இடையில் வைக்கும்படி நீங்கள் கூறினீர்கள்.’’

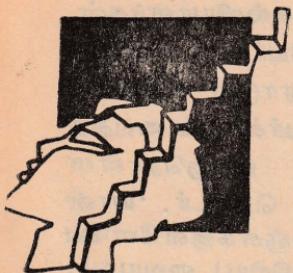
நான் வேண்டுமென்றே வேறு அட்டை வில்லைகளை நகர்த்தி விட்டு அவற்றின் இடையே புதியதை வைக்கிறேன். போன்தோவுடன் சேர்ந்து ஒரு புறமாக விலகி நின்று சுற்று பேச்சை நிறுத்துகிறேன். ஒரு சிறுமி மட்டுமே நான் செய்ததைக் கவனிக்கிறான்.

‘‘நீங்கள் வார்த்தையைச் சரி யான படி வைக்கவில்லை!’, மாயா கரும்பலகையை நோக்கி ஒடுகிறாள். இதை இங்கே வைக்க வேண்டுமே தன்ற அங்கல்லை.’’

அவள் அட்டை வில்லைகளை மாற்றியமைக்கிறாள். நான் அவள் கரங்களைப் பற்றி குலுக்குகிறேன்.

(இன்னும் வரும்)

மது தீர்மானம் கிடைவதைப் பல்வூர்யாக்கி விடுவது
நடவடிக்கை செய்யப்படுவது மக்களுக்கும், இது விடுவது
நடவடிக்கை செய்யப்படுவது என் அங்கே காலின்மறைப்பு
, கட்டுக்கொடும் நுகரிட்டு குறகுக்கப்படுவது

நடவடிக்கைப் பள்ளியுதல் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று

எசுக்கன்

நடவடிக்கை

‘உருளூங் கல்விலே பாசி படியாது’ என்ற பழமொழி ஆங்கிலத்தின் ஊடாய்த் தமிழ் பெற்றதொன்று. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாய். ஆசிரியத் தொழில் புரிந்த நானும் ஓர் உருளூங் (உருண்ட) கல்தான். பத்துக்கு மேற்பட்ட பள்ளிகளில் ஆசிரியராயும் அதிபராயும் பணியாற்றியவன். நான் நான் காண்டுகள் வரை இரண்டு ஆசிரிய கலாசாலை களிலே விரிவுரையாளனாயும் ஓராண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடை வரவு விரிவுரையாளனாயும் பணி செய்யவும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. கல்விசார்ந்த கருத்தரங்குக் களிலே பங்குகொண்டதும், தமிழ், சைவநெறிப் பாடநூற் குழுக்களில் உறுப்பினராகவும் எழுத்தாளனாகவும் பங்கு

கொண்டதுமாகிய பட்டறிவும் எனக்குண்டு தமிழ், சைவ நெறி, இந்துநாகரிகம் தொடர்பான பாடநூல்கள் சிலவும் எழுதியுள்ளன. கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பண்டித மாணாக்கருக்குக் கற்பித்து வருகிறேன்.

எனது ஆசிரியப் பணிக் காலத்திலே கல்வியாளர்கள். பள்ளி முதல்வர்கள், கூடக்கற்பித்த ஆசிரியர்கள் கற்பித்த மாணாக்கர், மாணாக்கியர் என்று பலரோடும் தொடர்பு கொண்டதால், நினைவை இனிக்கவும் உவர்க்கவும் வைத்த நிகழ்வுகளை ‘விளாக்கு’ வாசகர்களோடு பங்குதொள்ள விரும்பியதன் வெளிப்பாடே இக்கட்டுரைத் தொடர். ‘யான் பெற்ற இன்பம் (துன்பம்?) அதனை நெஞ்சுக்குள்ளேயே புதைத்துக் கொள்கிறேன்) பெறுக இவ் (வாசிரிய) வையகம்,

நான் கூறுவன ‘உண்மை, உண்மையன்றி வேறில்லை’ என்ற உறுதிமொழியோடு எழுதத் தொடங்குகிறேன். தற் புகழ்ச்சிக்கோ. புனுகிற்கோ இக்கட்டுரை இடந்தராது, தரக் கூடாது என்ற எச்சரிக்கையோடு எழுதுகிறேன். எவரையும் தாக்குவதோ தூக்குவதோ என் நோக்கம் அன்று என்பதை யும் இவ்விடத்தில் கூறியே ஆகவேண்டும். ‘உமது பழங்கதை களால் எமக்கு ஏற்படப் போகும் பயன் என்ன? ஏன்ற முனு முனுப்பு என் மனச் செவிகளுக்குக் கேட்கிறது. அந்த முனு முனுப்புக்குப் பதிலுறரையாக,

‘ஆன்ற தமிழ்ப் புலவீர், கற்பனையே யானாலும்

வேதாந்த மாக விரித்துப் பொருஞ்சரக்க

யாதானுஞ் சற்றே இடமிருந்தாற் கூறிரோ?

என்ற பாரதியின் பாடலடிகளிற் சிறுமாற்றஞ் செய்து,

‘ஆன்ற தமிழ்ப்புலவீர், அனைத்துமே உண்மையிது

வேதாந்த மாக விரித்துப் பொருஞ்சரக்க

வேண்டாம், சுவைகாணில் மிகமகிழ்வேன் ஜயன்மீர்’ என்று கூறி, எனது கட்டுரையினுள்ளே நுழைந்து சுவைக்க உங்களை அன்போடு அழைக்கின்றேன்.

சொக்கன்

1. பதுளை ஊவாக் கல்லூரியில்...

எனது ஆகிரியப் பணி 01-02-1952 இல் பதுளை ஊவாக் கல்லூரி யிலே தொடங்கியது. சிறில்தவக் கல்லூரி அதுமலையகத் தமிழ் மாணாக்கரும் சிங்கள மாணாக்கரும் ஆங்கில மொழியை ஊடகமாகக் கொண்டு அங்குக் கற்றனர். முதலாம் வகுப்பிலிருந்து நான்காம் வகுப்பு வரை அவரவரின் தாய் மொழியே கற்பித்தல் ஊடகம் ஜிந்தாம் வகுப்பிலிருந்து சி.பா.த.ப.வகுப்பு வரை (S.S.C) ஆங்கில மூலம் கல்வி, அவ்வகுப்புக்களிலே தமிழ் மாணாக்கருக்குத்தமிழும் சிங்கள மாணாக்கருக்குச் சிங்களமும் ஒரு பாடமாக, கட்டாயபாட

மாகக்கற்பிக்கப்பட்டன. ஜம்பது களின் பிற்பகுதியில் தாய்மொழி மூலக்கல்வி அறிமுகமாகி எல்லாப் பாடங்களும் (ஆங்கிலந் தவிர்ந்த எல்லாப் பாடங்களும்) தமிழ் அல்லது சிங்களத்தில் அவ்வம் மொழி மாணவருக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கும் வரை இந்திலை தான்.

அக்காலத்திலே மலையகத்தமிழரின் கல்வி நிலை இன்றுள்ளதிலும் மிகவும் பின்னடைந்திருந்தது. முஸ்லிம்களிலும் கல்வி யாளர் தொகை குறைவுதான். எனவே இலங்கையின் எந்தப் பகுதியிலும் ஆசிரியர்கள் தேவைப்பட்ட பொழுது யாழ்ப்பாளத்திலிருந்தே பெரும்பாலான ஆசிரியர்

காற்றில் மிதந்து காதில் நுழைந்தவை காற்றில் மித

“கல்லூரிகள் எடுக்கும் தமிழ் விழாக்களுக்கு முதன்மை விருந்தினர்களாகக் கல்லீப்பணிப்பாளரையோ பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளரையோ அழைப்பதே மரபு-பதவி நிலையைப் பொறுத்தவரையில் இது பொருத்தமாகலாம். இந்த மரபை மீற நேர்கையில் உயர்கல்வித் தகுதி கருதிப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களும் விரிவுக்காரியாளர்களும் முதன்மை விருந்தினர்களாய் அழைக்கப்படுவதும் உண்டு. ஆனால் பரியோவான் கல்லூரியோ இந்த இருமரபுகளையும் உடைக்கும் வகையில் சாதாரண தமிழாசிரியரான என்ன முதன்மை விருந்தினாய் அழைத்தமை புதுமைதான்”

பரியோவான் கல்லூரி தமிழ் விழாவில் சொக்கன்

கள் அந்தத் தேவையை நிறைவு செய்தனர். இவ்வகையிலேதான் என்போன்ற இளம் ஆசிரியர்கள் பலர் நீண்ட பயணம், புதியகுழல் எதிர் சொள்ள நேர்ந்த இடையூறுகள் என்ற பலவற்றையும் மேற்கொண்டு தொலைவிடங் களிற் பணிபுரியச் செல்ல நேர்ந்தது.

இவ்விடத்தில், அன்று பள்ளி களும் அவற்றிற்கான ஆசிரிய நியமனங்களும் பற்றிச் சிறிது சொல்லவேண்டும். பள்ளி கள் தேசிய உடைமைகள் ஆகப் படாத காலம் அது. உள்ளுரிலே சமய நிறுவனங்களும் தனியார் களும் நடத்திவந்த பள்ளி களில் ஆசிரியராவது அன்று எள்தாய் இருக்கவுல்லை. குறித்த நிறுவனங்களதோ, தனியாரதோ கடைக்கண்பார்வையில் விழக் கூடிய தகுதிப்பாடோ நியமனம் பெறுவதற்கு முற்பணம் இறுக்கக் கூடிய நிதிவசதியோ, எதிர்பார்க்கப்படும் கல்வித் தகுதியோ இல்லாதவிடத்தில் உள்ளுரில் ஆசிரியராவது முயற் கொம்பு தான் அரசின் நேரடி நிருவாகத்தில் இயங்கிய பள்ளி களும் குறைவு. அவையும் இலங்கையின் சில பகுதிகளிலேயே இருந்தன. அவற்றில் இடம் பெறுவதற்கும் நீண்ட காலம் காத்திருக்க வேண்டும்.

இந்தச் சூழ்நிலையில், ஆரம்ப கணிட்டாசிரியப்பயிற்சிச் சான்றி தழ் பெற்ற தமிழாசிரியனான விளக்கு

எனக்குப் பயிற்சி முடிந்த சூட்டோடு கற்பிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தமை மகிழ்ச்சி தந்தது என்றுசொல்லவேண்டுவதில்லை. அக்காலத்தில் ஆசிரிய வகைமையிலே மிகமிகக் கீழ்மட்டத்தில் வைத்துக்கருதப்பட்டவர்கள்என் எனப் போல்ப் பயிற்சி பெற்ற தமிழாசிரியர்கள்தாம். ஆங்கில சி. பா. த. (S. S. C) சான்றிதழ் கூட எங்களது சான்றிதழ்களிலும் மேலாகக் கருதப்பட்டது. சம்பள விசாரணைக் குழுவொன்று இந்த 'உண்மை'யைத் தனது அறிக்கையிலே தெட்டத் தெளிவாகவெளியிட்டிலிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது அன்று பொருளாதாரக்குறைவுள்ள பெற்றோர் “குறைந்தது ஒரு தமிழ் வாத தியையாவது எமது மகஞாக்குத் தேடுவோம்” என்று கருதியதி விருந்து, எமது சமுகத் தகுதிப் பாடு தெளிவாகப் புலனாகும், எனக்கு ஆசிரியப்பயிற்சி முடிந்த இரு மாதங்களில் நியமனங்கிடைத்தது. இதை நான்பெரும் பேறாகவே கருதினேன் என்பதைச் சொல்லவா வேண்டும்?

பெட்டி படுக்கைகளுடன் பதுளைக்கு ‘கரிக்கோச்சு’ ஏறினேன். அன்று பதுளைக்கு ஒரு முழுநாட்டபயணம். யாழ்ப்பாணத்தில் காலையிலே புகைவண்டியில் பயணந்தொடங்கினால் ‘தென்னாலிராமன்’ குதிரை வேகத்தில் அது சென்று ‘பெல்காவல்’யை அடைய மாலையயகிவிடும். அங்கு இறங்கிப்புகையிரத உலையத்தில்

பதுளைப் புகைவண்டி க்காக இரவு ஒன்பது மணிவரை காத்திருக்க வேண்டும். இவ்விடை வேளையில் யாழ்ப்பாணத்து உணவுக்கடையொன்றிலே சிரம பரிகாரம் இரவு உணவு உண்டு தயாராகிப் புகைவண்டி ஏறி னால், மறுநாள் பலபலவென்று விடுகையில் பதுளையை அடையலாம். பயணத்தின் பொழுது புகை வண்டியின் கரிப்பெட்டியிலிருந்து பறந்து வரும் கரித துணுக்குகள் கண்களைச் சிவப்பாக்கி உடைக்களைக் கறுப்பாக்கி விடும். இத்தனை இடர்ப்பாடுகள் அன்று! (இதைப் பெரிதாகக் கூறு கிறிரே கிளாவி யூடாகக் கொழும்பு சென்ற துண்டா? அதற்கு உம்முடைய பயணம் உறைபோடப் போதாது', என்கிறீர்களா? அது வேறு கதை)

எனினும் பகல் வேளையில் மலை நாட்டுப் புகைவண்டி ப்பயணம் இருக்கிறதே? அது தனியான. இன்பம் 'எந்தப்பக்கத்தை யுல் மறைக்கும் மலைகள். அங்கு பாடி வரும் நதிகள்' என்று பாரதி பாடினானே? அவன் சாட்டின் பொருளைச் சுவைக்க வேண்டுமானால் மலையகப் பயணம் ஒன்றுதான் அதற்கு வழி. வெள்ளிக்கிழமைபிற்பகல்பதுளையில் ரெயில் ஏறி, சனிக்கிழமை மாலையில் யாழ்ப்பாணம் வந்து அன்றிரவு இரண்டாம் காட்சி திரைப்படம் நண்பர் களோடு பார்த்துவிட்டு, ஞாயிறு காலை மீண்டும் பதுளைக்குப் பயணப்

பட்ட காலத்தை இன்று நிலைவு கூர்ந்தாலும் 'அந்த நாளும் வந்திடாதோ' என்ற ஏக்கம் எழுத்தான் செய்கிறது.

குடியுரிமைப் பறிபுத் தனது கொடுங்கைகளை நீட்டி மலை யகத்தமிழரின் வாழ்வினை முற்றாகச் பாழ்படுத்தாக காலம் அது. தேயிலைத் தோட்டங்க விலே தமிழ் மக்கள் படும் அவலங்கள் பற்றிக் கடைகள் வாயிலாகவும் கட்டுரைகள் வாயிலாக வும் படித்திருந்தாலும் பதுளையில் அவற்றின் பாதிப்புக்களை நேரிற்காணும் வாய்ப்பு இருங்கவில்லை. பதுளைஹவாமாகாணத்தின் தலைநகரம். அளவாற் சிறியது. ஆனால் அழகால் மிகுந்தது நான்கு பக்கமும் மலைகள் வான் மூட்ட எழுந்து நிற்க அவற்றின் நடுவிலே இயற்கை வனப்பும் செயற்கை எழிலும் கொலுவிற்றிருப்பது கண்கொள்ளாக காட்சி நகரின் நடுவே ஆறு சிறு கால் வாயாய் மெல்ல நகர்ந்து வரும். அதன் இரு பக்கங்களிலும் சடைத்து வளர்ந்த மரங்களும் செடி கொடிகளும் காற்றுக்கு வரவேற்பிசைத்து அசைந்தாடிக் கொண்டிருக்கும். குண்டு குழி யற்ற ஆனால் உயர்ந்தும் பதிந்தும் செல்லும் தெருக்கள் பகல் இரவு என்ற வேறு பாடின்றி மக்களின் இயக்கமும் கலகலப்பும் எந்நேரமும் உயிர்ப்புடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். புத்தவிகாரைகள். சைவக்கோயில் பள்ளி வாசல், வர்த்தக நிலையங்கள்

பள்ளிகள் திரைப்படமாளிகைகள் என்று எல்லாமே ஒழுங்காக அழகாகக் காட்சி தரும். இவை நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இன்று எப்படியோ? நான் அறியேன்.

ஹவாக்கல் ஹரி கிறிஸ்தவ சபையால் நடாத்தப்படுகிறது. இதுதவிர, தர்மதாதாக் கல் ஹரி, புனித பிட்ஸ்கல் ஹரி, மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி அரசினர் வித்தியாலயம் என்பனவும் பதுளையின் கல்விக்கோ வில்கள் இவற்றோடு. மலையக இந்துக்களால் தொடங்கப்பட்டு, சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் கையேற்று நடத்தி வந்த சரஸ்வதி வித்தியாலயமும் இருந்தது, சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க முகாமையாளரின் வெறுப்புக்குள் ஊன ஆசிரியர்கள் தண்டனை மாற்றம் பெற்றுப் புச்சிடம் நாடி வரும் பள்ளியாய் அது விணங்கியது.

யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கண்டி முதலாம் இடங்களிலே உள்ள பெரிய கல்லூரிகளைக் கற்பனை செய்து கொண்டு பதுளையிலுள்ள கல்லூரிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஏமாற்றந்தான் ஏற்படும். கட்டட வசதிகளோ, விளையாட்டுக் களோ வசதிகளோ, விஞ்ஞான கூட வசதிகளோ, மிகக் குறைவு உயர்கல்வித் தகைமயுடைய ஆசிரியர்களுக்கும் ஒறுப்புத்தான். பதுளையிலுள்ள கல்லூரிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவில் ஒரே ஒரு கலைப்பட்டதாரிதான் இருந்தார் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் யாழ்ப்பாணத் தமிழர், பெயர் ஆறுமுசுராசரி மிகுந்த திறமையாளர்;

சரஸ்வதி வித்தியாலயக் கட்டட நிதிக்காகக் களியாட்ட விழா வைத் திறம்பட நடத்தி நிதி சேர்த்துக் கொடுத்தவர், மலையகத் தமிழராலும் ஆசிரியர்களாலும் நங்கு மதிக்கப்பட்டவர். பின்னாளில் யாழ்ப்பாணம் வந்து மகாஜனக் கல்லூரியின் துணையதிபராய் விளங்கியவர். இவரை விட்டால், ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றோர், ஆசிரிய சான்றிதழ் (Teachers Certificate)பெற்றோர் சி.ப.த (ஆங்கில S S C)ச் சான்றிதழ் பெற்றோரே அங்கு பணி புரிந்த ஆசிரியர்கள்.

ஆனால் ஒரு நன்மை தமிழர் சிங்களவர், முஸ்லிங்கள், பறங்கியர் என்று பல இனங்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களும் கலந்து றவாடிக் கடமை புரிந்தமையால், குறுகிய மனப்பான்மைக்கு இடம் இருக்கவில்லை. வகுப்பு வாதம் என்ற பேச்சிற்கே அன்று பதுளையில் இடமிருக்கவில்லை என்றே இன்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது. இன்றோ.

“காலம் என்பது கறங்குபோற் சமீன்று மேலது கீழாய்க் கீழது மேலாய் மாறிடும் தோற்றம்... இதற்கு யாரை நோவது?

ஹவாக் கல்லூரியில் நான் காம் வகுப்புக்கு ஆசிரியனானேன். முதலாம் இரண்டாம் வகுப்புகளில் தமிழும் அபிநயப் பாட்டும் கற்பிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இங்கு ஒன்றரையாண்டுகளே கற்பித்தேன்.

குறுகிய இந்தக் காலப்பிரிவில் நான் பெற்ற பட்டறிவுகள் பற்றி அடுத்த இதழில் தொடர்வேன். (வளரும்)

சிறிய

பாடசாலைகளிலும்...

அனுபவமற்ற குழந்தைகளை “முழு மையான மனிதர்” என்ற நிலைக்குப் படிப்படியாக இட்டுச் செல்வதே கல்வி. எழுதவும் வாசிக்கவும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் ஏட்டுக் கல்வியால் மட்டும் “முழுமை”யை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. புத்தகத்தைப் புறக்கணிக்காமல் விளையாட்டு, பேச்சு, பாட்டு, நடிப்பு கூட்டுப்பணி போன்றவற்றில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். இந்த வகையில் சாரணியம் பற்றிச் சிந்திப்பதும் பொருத்தமானது.

ச. பாஸ்கரன்

பாடப் புத்தகங்களில் உள்ள வற்றை அறிந்து கொள்வது மட்டுந்தான் கல்வியா? வாழ்க்கைக்கு சமுதாயத்திற்குத் தேவையான சில வேலைகளைச் சீராகச் செய்வதற்கும் பயிற்சி அளிப்பது மிக முக்கியமானது. தன்னம் பிக்கை. கூட்டாகச் செயற்படும் பண்பு பிரச்சினைகளை இனங்காணுதல் அவற்றை விடுவித்தல் தேசப்பற்று போன்றவற்றைச் சாரணியம் பயிற்சி ஏற்படுத்துகின்றது. குறைந்த தொகையான மாணவர்கள் பயிலும் சிறிய பாடசாலைகளில் கூட இந்த அமைப்பை ஏற்படுத்தலாம்.

கட்டுரையாளர் இ. பாஸ்கரன்
திலங்கா ஆயுள்வேதக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகிறார்.

சாரணியம் என்பது இன்று எம்மத்தியில் “தொண்டர் படை” என்ற தவறான பொருளிலேயே புரிந்து கொள்ளப் பட்டு இருக்கின்றது. இத்தவறான கருத்து சாரணியத்தின்

வளர்ச்சியிற் பாரிய தடங்கலை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சாரணியம் என்பது ஒரு மனிதனை, அவனுக்கும் அவன் வாழும் சமுகத்திற்கும் அவனது

காற்றில் மிதந்து காதில் நுழைந்தவை காற்றில்

“கொழும்பில் தொலைக்காட்சியும், திரைப்படமும் மாணவர்களின் கல்விக்கு மிக இடையூறாக உள்ளன. மாணவர்கள் கெட்டுப்போவதற்கான சகல வாய்ப்பு வசதியும் அங்குள்ளன. படிப்பதற்கேற்ற சூழல் உள்ள இடம் யாழிப்பாணமே எனது பின்னைகளை யாழிப்பாணத்திற்கு அனுப்பிப் படிப்பிக்க உத்தேசித்துள்ளேன் என்று கொழும்பில் தொழில்புரியும் பெற்றார் ஒருவர் என்னிடம் கூறினார்.”

யாழிப்பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் என். சிவலிங்கராசா. கலைக்கழன் பாராட்டு விழாவில்.

தேசத்திற்கும் உபயோகமுள்ள வகையில் உடல், உள் ஆண்டிசரிதியில் வளர்ந்து வழிநடத்திச் செல்வதையே பணியாகக் கொண்டுள்ளது.

சாரணியம் ஒரு கல்வி சார்ந்த இயக்க அமைப்பு ஆகும். இது ‘விடயங்களை’ அனுபவங்கள் ஊடாகவும், செயன்முறைகளின் ஊடாகவும் புகட்டுகின்றது. இதில் வகுப்பறைக் கல்வி புகட்டல் முறையை விட ‘‘வெளிக்கள்’’ வகுப்புக்களே சிறந்த ஊடகமாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன. இதனால் சாரணிய வகுப்புக்கள் சாரணர் பயிற்சி என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

தான் வாழும் சமூகத்திற்கும், தேசத்திற்கும் ஒருவன் பயன்பட வேண்டுமெனில் அவனை ஆரம்ப வகுப்பில் இருந்தே கண்காணித்து அவனது தனித் திறமையை இனங்கண்டு அதற்கு ஏற்ப வழி நடத்தி அவனின் மன

நிலைக்குத் தகுந்தவாறு பயிற்சி வழங்கி நெறிப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

இந்த வகையில் 1ம் ஆண்டில் இருந்தே மாணவர்கள் பாடசாலையில் சாரணியத்தில் இணைக்கப்பட்டு பாடசாலைக் கல்வி முடியும் வரையிலும் மட்டுமல்லாமல் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறிய பின்னரும் அவர்களின் வயதுக்குப் பொருத்தமான பிரிவுகளிற் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஒருவர் இயக்க விதிகளுக்கும், சாரணர் வாக்குறுதிக்கும் அமைந்து பணிந்து நடப்பேன் என்ற வாக்கறுதி எடுத்த பின்னரே சின்னம் வழங்கப்பட்டுச் சாரணராக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவர். இச்செயலின் மூலம் அவர் விகவாசத் தன்மை மிகுந்தவராகவும், சுயகட்டுப்பாடு மிகுந்தவராகவும் உருவாக்கப்படுகிறார்.

சிறுவர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாகவும் அவர்களின் திறமை களையும் ஆற்றல்களையும் மதிக்கும் முகமாகவும், அங்கீகரிக்கும் செயலாகவும் அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பயிற்சி முடிவிலும் சோதனை நடத்தப்பட்டுச் சின்னங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட தொகைச் சின்னம் பெற்றதும் குறிப்பிட்ட ‘தரங்கம்’ (Class) வழங்கப்படுகின்றது. சாரணையத்தில் ஏராளமான சின்னங்கள் உள். ஒவ்வொருவரும் தமது விருப்பம் திறமை அடிப்படையில், குறிப்பிட்ட சின்னத்தைப் பெறும் பொருட்டு சாரணத் தலைவர் அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவார்.

7½ - 11 வயதுப் பிரிவினர் குருளை சாரணர் (Cub Scouts) என்று அழைக்கப்படுவார். நேரம் பார்த்துக் கூறல், சிறு தானியப் பயிர் வளர்த்தல், சட்டாடப் பொத்தான் தைத்தல், வீதி ஒழுங்கு அறிதல், உடல் சுத்தம் பேணல், வகுப்பறை சுத்தம்

பேணல், சேமிப்புப் புத்தகம் பேணல், தேனீஸ் தயாரித்தல், செய்தி பரிமாறல், நீந்துதல்—போன்றவற்றிலும்.

11-15 வயதுப் பிரிவினர்-கணிண்ட சாரணர் Junior Scouts

பயன்தரு மரம் பராமரித்தல், பறவை, விலங்குகள் பற்றி அறி தல், 100 யார் நீந்துதல், திசை அறி கருவி பயன்படுத்துதல், தேசப்படம் உபயோகித்தல், சமைத்தல், புத்தகம் டட்டுதல், துவிச்சக்கரவண்டி திருத்துதல், வங்கிக் கணக்கை கையாளுதல், முதல் உதவி, நீண்டதார நடை பிரயாணம், - போன்றவற்றிலும்

15- 18 கிரேண்ட் சாரணர் Senior Scouts

சமூக சேவைத் திட்டமிடல், சமூக நிறுவனங்கள் தொடர்பு, திட்டம் வரைதல், குறிப்பிட்ட

மிதந்து காதில் நுழைந்தவை காற்றில் மிதந்து

‘அனைத்துப் பாலர்களுக்கும் கல்வி; அனைத்துப் பாலர்களுக்கும் சமமான கல்வி; அனைத்துப் பாலர்களுக்கும் மன்னுக்கேற்ற கல்வி என்ற, வகையில் முன்பள்ளி கல்வி மேம்பாட்டு நிலையம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது’

முன் பள்ளிகல்வி மேம்பாட்டு பொறுப்பாளர் ரவி பாலர் கல்விக் கழக ஆட்சி குழு உறுப்பினர்களுடனான கலந்துரையாடலில்

தொகை சாரணரை வழிநடத்தல், குழல் பற்றிய பூரண அறிக்கை, சமூகமேம்பாட்டு சுகாதாரர் பற்றி பிரச்சாரம் போன்றவற்றிலும் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டுச் சின்னங்கள் வழங்கப்படும். வெவ்வேறு பிரதேசத்திற்கும் வசதிகளுக்கும், தேவைகளுக்கும் ஏற்ப பயிற்சி நெறிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அத்துறை சார்ந்தவர்களால் சாரணர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக் கப்படும். இவ்வாறு வழங்கப்படும் பயிற்சிகள் ஒவ்வொரு வயதுப் பிரிவினாருக்கும் வெவ்வேறு வகையினதாசவும் கடினமானவையாகவும் செயற்திறன் கூடியனவாகவும் வளர்ந்து செல்லும்.

இவ்வாறான பயிற்சிகள் மூலம் ஒருவருக்குச் குழல், தேசம் பற்றிய அறிவு பற்று தன்னும் பிக்கை தானே முடிவு எடுக்கும் ஆற்றல் திட்டமிடும் திறன் கூட்டாக வேலை செய்யும் பண்பு பிரச்சினைகளை இனம் காணல் தீர்க்கும் வழிகளை அறிதல் போன்ற பல பண்புகள் வளர்க்கப்படும்.

இவ்வாறு பாடசாலையில் சாரணராக இருப்பவர்கள் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் போது பூரணப்படுத்தப்பட்ட தேசிய நோக்கும் ஆழமான சமூகப் பார்வையுடன் கொண்ட திடகாத்திரமானவர்களாக வெளி வருவார் என்பதிற் சந்தேகம் இல்லை. இவர்கள் பின்னர் சாரணர் தலைவர்களாகவும் பயிற்றுநர்களாகவும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்தும் சாரணர்களாகவே இருப்பர். இன்றைய இளம் சாரணர்கள் நாளைய தலைவர்கள்; சாரணர்களே சிறந்த தலைவரிகள்.

ஒரு வெளிக்களக் கல்வி (Scouting is Outing) என்ற வாசகம் இதை மெருகுபடுத்தும். இது ஒரு அனுபவக்கல்வி. அனுபவமே சிறந்த கல்வி முறையும் ஆசானும் ஆகும். எனவே இதில் நேரடியாக இணைந்து பயிற்சி பெற்றாலே அன்றி இதன் தன்மையையும் நன்மையையும் பூரணமாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. □

காதில் நுழைந்தவை   காற்றில்   மிதந்து   காதில்

“கால ஒட்டத்திற்கேற்ற வகையில் எமது கல்வி மற்றும் கலை வடிவங்களையும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய ஒரு கடப்பாடு இன்று எமக்கு உண்டு”

கரிகாலன்

தமிழ் மொழி கலைத்திறன் மாவட்டப் பரிசுளிப்பில்

விளக்கு

ஆடி 9 5

2 பாவில்.

மணிக்கூடு ஏழூதரம் அடித்து ஒய்ந்தது. இந்திரனுக்கு அந்த மணிக்கூட்டைப் பார்க்க எரிச்சல்தான் வந்தது. பாடசாலைக்குச் செல்லும் நாள் களில் அதுவும் காலைவேளை களில் மட்டும் இந்த மணிக்கூடு வேகமாய் ஓடினால் அவனுக்கு கோபம் வராதா என்ன?

“இன்னும் குளிக் கல்லை... அதுக்குள்ளை அப்ப மாட்டை ஒருக்கால் பார்த்துக் கொண்டு வரட்டாம்... இந்த மனிசனோடை இருந்து சீவிக் கேலாது.” வயது சென்ற தனது தகப்பனாரை ஒருமுறை மனதுக்குள் திட்டித் தீர்த்துக் கொண்டான்.

கந்தையருக்கு அவனது அவசரம் பற்றிக் கவலை

யில்லை. அவருக்கு உடனடி யாகப் பால்கறப்பதற்கு மாடு வேண்டும். முன்பெல்லாம் அவர் அவனைக் கெஞ்சுவதில்லை. இப்பொழுது அவராலும் இயலாமல் வந்து விட்டது. “தம்பி ஒருக்கால் மாட்டைச் சாய்ச்சுக் கொண்டு வந்திட்டுப் போடா... என்னால் நடக்கேலாமல் கிடக்கு...” அவர் மீண்டும் கேட்டபோது அவனுக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது. “எலு மெண்டால் ஏன் அப்பர் என் ணட்டைச் சொல்லப் போறார்?” மனதுக்குள் நினைத்தவன் துரிதகதியில் இயங்கினான். மாட்டை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து குளித்துச் சாப்பிட்டுப் புறப்பட 7.30 ஆகிவிட்டது.

“மோர்ணிங் சேர்”

“மோர்ணிங்”

அவனது சக ஆசிரியரின் வந்தனத்தைப் பதில் வந்தனத் துடன் ஏற்றுக் கொண்டவன், அவசரமாகச் சைக்கிளை நிலைப் படுத்தி, அலுவலகத்தில் புகுந்து கையெழுத்துப் போட்டு நிமிர அதிபர் சொன்னார். “தம்பி, நாளைக்குத் திலீபன்றை உண்ணானிரதம் எங்கட முறையாம். ஏரியாக்காறன் சொல்லிப் போட்டுப் போறான்.”

“அதுக்கென்ன சேர் போவம்” சுருக்கமாகப் பதில் சொல்லிவிட்டு வகுப்பறையை நோக்கி விரைந்தான் இந்திரன்.

“வணக்கம் சேர்”

“வணக்கம் இருங்கோ பிள்ளையள்”

அது அவனுக்குப் பிரியமான ஒருவகுப்பு. அந்த வகுப்பில் இருக்கும் பிள்ளைகள் அனைவரும் ‘கழிவுகள்’ என்று மற்றும்

சிறுக்கை ஆசிரியர் பற்றி

இம் பரிசைப் பெற்ற “உயர்வில்” எனும் சிறுக்கை அவரது முதலாவது முயற்சி. இவர் கவியரங்கம், பட்டிமன்றம், வழக்காடுமன்றம் என்பவற்றில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர். கிராம விளையாட்டுக்கழகம், ஆலய பரிபாலனைசைப் பைசுபனவற்றில் அங்கத்தவர். கலைநிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டுக்கள் போன்றவற்றுக்காக மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்து வருபவர். தற்போது உடையாரி வளவு, வற்றாப்பளை, முள்ளியவளை எனும் முகவரியில் வசித்து வருகிறார்.

ஷ்ரீய ஆசிரியர்களால் ஒதுக்கப் பட்டவர்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஏழை களும் கூட. அவன் அந்த வகுப் பைப் பொறுப்பேற்றதை ஒரு முறை நினைத்துப் பார்த்தான்.

அது, வருட ஆரம்பத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னர் மார்க்கமி மாத விடுமுறையின் கடைசி வாரம் பாடசாலையில் அதிபர் தலைமையில் ஆசிரியர் குழுக்கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அதிபர் ஜனநாயக முறைப்படி பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். “ஆண்டு 9°E” யை ஆர்எடுக்கிறியன்? அதிபர் கேட்டதும் மண்டபத்தில் மௌனம் நிலவியது.

“கனகம் ரீச்சர் நீங்கள் எடுங்கோவன்?” அதிபர் கேட்டார். “உந்த வகுப்பை எடுத்து என்ன செய்யிறது? எல்லாம் வெறும் மக்குக்கீ?” கனகம் ரீச்சர் பதில் வித்ததும் தொடர்ந்து பலகுரல்கள் ஓலித்தன.

“உந்த ஏருமையஞ்சுகுப் படிப்பு வருமே? ஒருக்காலும் வராது, தகப்பன்மாற்றை தொழி வைச் செய்யட்டும், கலைத்து விடுங்கோ” - இது ராஜன் மாஸ்ரர்.

இந்திரனுக்குப் பத்திக் கொண்டு வந்தது. ராஜனை ஒரு முறை திரும்பிப்பார்த்தான் சி...

இவங்களும் வாத்திமாரே உதடுவரை வந்த சொற்கள் மனதுக்குள் சங்கமமாகின. ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டான். ஆசிரியர்களுக்கு மனவெழுச்சி ஆட்சி அவசியமல்லவா?

“சேரி, அந்த வகுப்பை எனக்குத் தாங்கோ” இந்திரன் அதிபரைக்கேட்டுக்கொண்டான். எல்லாரும் அவனை அதிசயமாகப் பார்த்தனர். இப் பொழுது மட்டுமல்ல, பல தடவைகள் அவன் அவர்களுக்கு அதிசயப்பிற வியாகக் காட்சி கொடுத்திருக்கிறான். பாடசாலைக்கு நேரத் தோடு வருவதும், பாடசாலை விட்டு மாணவர்கள் அனைவரும் சென்ற பின்செல்வதும், மேலதிக வகுப்புக்கள் வைப்பதும், நிகழ்ச்சிகளிற்கும் ணவர்+ளைப் பொறுப்பெடுத்துக் கூட்டிச் செல்வதும் அதிசயமான செயல்களல்லாமல் வேறென்ன?

“சேருக்கு, ஏதோ கவலையாக்கும் கடுமையாய் யோசிக்கிறார்” என்ற செல்வனின் குரல் இந்திரனுடைய நினைவுத் தொடரை அறுத்தது. ஒண்டுமில்லைக்குஞ்ச, சாலமை சாப்பிட்டபான் தொண்டையிக்கை நிக்குது, அதை எப்பிடி அங்கால அனுப்புவும்என்டுதான் யோசிக்கிறன்” என்று இந்திரன் தயக்கூடியிருப்பதில் கூறியதும் வகுப்பு ஒருமுறை சிரிப்பால் அதிர்ந்தது.

“சரி...சரி விசயத்துக்கு வருவம். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் காலமை சாப்பிட்டதைச் சொல்லுங்கோ...?”

“பாண்,

றொட்டி.

புட்டு....”

“என்னதம்பி கமலன் நீ ஒன்றும் சாப்பிடேல்லையோ?”

கமலன் தயக்கத்துடன் எழுந்து நின்றான். “சரி சரி. இருங்கோ” என்று அவனைக் கையமர்த்திவிட்டு சமிபாட்டுத் தொகுதி சம்பந்தமான அன-

“உண்ரை பொடியனை ஏன் மறிச்சனீ. அவனை பள்ளிக் கூடத்துக்கு அனுப்பு, அவன் நல்ல கெட்டிக்காறன், படிப்பி வையும் வறுகுரன்” அதிபர் சொன்னார்.

“அவனை இனிப்பள்ளிக் கூடத்துக்கு விடமாட்டன் — என்றை அவரும் துணைப்படையிலை இருந்து செத்துப் போயிட்டார்; முத்தவன் இயக்கத் துக்குப் போட்டான். இவன் படிச்சு என்ன செய்யப் போறான் விட்டிலை நின்டான் என்றால் எனக்கும் உதவியாயிருக்கும்” அந்தத்தாய் சொன்ன

க. ஜெயவீரசிங்கம்

றைய பாடத்தை நடத்தி முடிக்கவும் மணி அடிக்கவும் சரியாக இருந்தது. கமலனை நினைக்க. சரியாக ஒரு வருடத்திற்கு முன் நடந்த சம்பவம் மணில் நிற வாடியது.

அது ஒரு திங்கட்கிழமை; பாடசாலை அலுவலகத்திற்கு ஒரு பெண்மணி வந்திருந்தாள். ஏறத்தாழ ஐம்பது வயது மதிக்கலாம். வாடிய முகமும் மெலிந்த தேகமும் அவளது வறுமையை யும் மனத் துயரையும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தன.

“ஐயா. வரச் சொன்னீர்களாம் ?” அவள் அதிபரைக் கேட்டாள்.

பதிலைச் கேட்டதும் இந்திரனுக்கு ஏதோ இனம்புரியாத உணர்வு நெஞ்சை அடைப்பது போல் இருந்தது. இந்த தேசத்துக்காக உயிர் கொடுத்த ஒரு உத்தமனின் பின்னை, இந்தத் தேசத்துக்காகத் துப்பாக்கி சுமக்கும் ஒரு அண்ணின் தம்பி படிப்பை நிறுத்துவதா?

“அக்கா, இஞ்சை பாருங்கோ, இப்ப அவனுக்குப் படிக்கிற வயசு, அவனைப் படிக்க விடுங்கோ, கஷ்டம் கொஞ்சநாளைக்கு இருக்கத்தான் செய்யும், ஆனால் அவன் படிச்சு விதந்திட்டான் எண்டால் பிறகு அல்லாம் தூசாய்ப் போயிடும்.”

இந்திரன் சொன்னதைக் கமலனின் தாய் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. இந்திரனும் விடவில்லை. நீண்ட நேர வாதப்பிரதி வாதங்களின் பின் இந்திரனின் கோரிக்கையை அவள் ஏற்றுக் கொண்டாள்— அதுவும் “ஏதாவது வேலை யென்றால் நான் அவனை வீட்டில் மறிச்கப்போடுவன் பிறகு கேக்கக் கூடாது” என்ற நிபந்தனையுடன்.

இவ்வாறு அன்று இந்திரனால் பள்ளிக்கூட வாழ்வில் இருந்து ஏதற்றப்படாமல் காப்பாற்றப் பட்டவன்தான் கமலன்

அது ஒரு நீண்ட மண்டபம், அங்கே மேசைமீது ஒருபடமவைக்கப்பட்டிருந்தது; இரு பத்து நாள்கு வயது ஜில்லாஞ்சியில் படம்; காந்தியன் தெசத்துக்குக் “காந்தியம்”, படிப்பதற்குத்துயாகக் கொண்டு செய்யல் தலைப்பன் படம்! மலையாகக் குவைத்திருந்த மாலைகள் முதல்லை மறைக்க முயன்ற போதுமை அந்தத் துயாகச் சுடரின் புவாத பூவா வாலலைவரை முய சாததுக்கொண்டிருந்தது. செய்கை அவால்வாது நிலைமைத் திருந்த பூக்களும் துயங்காய் அறை வள்ளுக்கையில் மருங்கள் ஒலையும் ஊதுபத்துயின் நிறமான முய புனை மானு எண்ணங்களையும் துயாகச் சிந்தனைகளையும் கிளர்ந்தெழுச் செய்தன.

அஞ்சலி நிகழ்வு முடிந்து மாணவரின் நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருந்தன.

“உவன் ஏரியாக்காறன் நிகிறானோ என்னு ஒருக்கால் பாருங்கோ சேர், நெசாய் மாறுவம், வீட்டிலை கனவேலை கிடக்கு” இது ராஜன் மாஸ்ரர்.

“ஓமடாப்பா இந்தக் கண்ட ரியாத சூத்துகள் முடிய நாலுமணி செலலும்” இது ரவி மாஸ்ரர்.

அவர்கள் பேசியது இந்திரனின் காதில் விழுந்தது.

“ஓ, — என்ன மனிசர்கள்! எந்களுக்காக பன்றெண்டு நான் தண்ணி கூடக் குடியாமல் இருந்து செத்தவைன நினைவு கூந்து ஒரு கொஞ்ச நேரம் இருக்க மாட்டாத ஆதாரங்கள் எல்லாம் மனச உறுவத்துவை இருக்கிற மிருங்கங்கள். ஏதும் ஊரவம்புக்கு வட்சால் எண்பது மனிதத்தியால்மும் ஆட்டுங்கள்”

பாடுகள், பேச்சுக்கள் என மாறு மாறி நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அவன் வெக்கடி ராத்தைப் பார்த்தான், நேரம் 12.45. அவன் பின்னால் திரும்பனான். அங்கு ராஜன் மாஸ்ரரும் ரவி மாஸ்ரரும் இல்லை.

“டாங் டாங் டாங்” பாடசாலை மணி முன்று தராம் அடித்து ஓய்ந்தது. அவனுக்கு ஒரு வகுப்பிலும் வேலையில்லை. ஓய்வு அவன் நூலகத்திற்குள் நுழைந்தான். ஆங்கு ரவி மாஸ் ரரும் ராஜன் மாஸ்ரரும் அது நூலகம் என்பதை மறந்து வெளுத்து வாங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அதிபர் உரையாற்றி கொண்டிருக்கின்றார், “மாணவர்களே! இந்தத் தடவை தமிழ் தினப் போட்டிகளில் எமது பாடசாலை அதிகமான இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றி புகழ் தேடித்தந்த மாணவர்களையும், தயார்ப்படுத்திய ஆசிரியர்களையும் நான் மழைமார் பாராட்டுகிறேன்” மாணவர்கள் எல்லோரும் இந்திரன் மாஸ்ரரைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் கைதட்டி கொண்டிருந்தனர்.

பிரார்த்தனைக் கூட்டம் முடிந்தது; மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குத் திருமபிக் கொண்டிருந்தனர்.

“சேர்.. விட்டை பேட்டு வரட்டோ?” கமலன் அவன் முன் வந்து நின்றான்.

“அதிபரிடம் கேட்டிட்டுப்போ” பதிலளித்துவிட்டு இந்திரன் தனது குப்புகளுள் நுழைகின்றான் பாடம் சுவையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

“எக்ஸியூஸ் மீ சேர் அதிபர் வரட்டாம்” ஒரு மாணவன் வந்து நின்றான். அதிபரின் ஆலு வலகத்தினுள் விரைந்து சென்று புகுந்தவனை கமலனின் தாய் வரவேற்றாள்.

‘வாராங்கோ சேர், உங்களிட்டைத்தான் வந்தனான். என்றை பிள்ளை இண்டைக்குப் படிக்கிறதுக்கு நீங்கள்தான் காரணம், நீங்கள் மின்க்கெட்டுப் பழக்கின படியால் தான் அவன் முதலாவதாய் வந்தவன் அதாலே உங்களுக்கு அவன் ஒரு பரிசு குடுக்க வேணும் என்னுடைய வாங்கிக் கொண்டு என்னையும் கூட்டி வந்தவன் மறுக்காமல் வேண்டவேணும்’ கமலனின் தாய் சொல்லி முடிப்பதற்கிடையில் இந்திரன் குறுக்கிட்டான்.

“அம்மா, இஞ்சை பாருங்கோ இது எங்கட கடமை” இதைச் செய்யிறதுக்கு நாங்கள் பரிசையோ பாராட்டையோ எதிர்பார்க்கிறேல்லை எனக்கு ஏதாவது குடுக்க வேண்டும் என்னுடைய நீங்கள் நினைச்சது சந்தேகாஷப்படுத்த வேணும் எண்டால் பொடியணை ஒழுங்காய்ப் பாடசாலைக்கு அனுப்புங்கோ, படிக்கிறானோ எண்டு கவனியுங்கோ, அது போதும்” இந்திரன் சொல்லி

முடித்தான். அதிபர் அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தார்: அவன் உயர்ந்து கொண்டிருந்தான்.

எதோ ஒரு நிமிடமும் வீணாக்காஸ், ஒரு நாளும் லீவு எடாஸ் வேலை செய்கிற இல்ல சியா அசிரியர்களாகக் காமையென்ன ணிக்கொண்டு அவர்கள் உரையாடவில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

“என்டா என்ன வேணும் ஏன் முழிகறாய்” ரவிமாஸ்ரர் தனிடம் வந்த 11‘A’ மொனி ற்றரை அதட்டினார்.

“சேர் நீங்கள்தான் எங்க ணக்குப் பாடம்” தயங்கியவாறு மொனிற்றி கூறினார்.

“பாடம் எண்டால் எனக்குத் தெரியுந்தானே. வந்திட்டார் இஞ்சை போடா வகுப்புக்கு” ரவிமாஸ்ரரின் அதட்டவில் நடங்கிப்போன மொனி ற்றர் பேசாமல் வகுப்புக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான்.

இந்திரனின் செவிப்பறையில் “கொண்டாட்டங்களை பிள்ளைகளின் படிப்பு பாழா குது” என்ற ரவிமாஸ்ரரின் வசனம் எதிரொலித்தது.

அன்று 11‘A’ வகுப்புக்கு இரண்டு பாடல்கள் ரவிமாஸ்ரருக்குரியது. இரண்டாவது பாடம் முடியும்தறுவாயில்தான் மொனிற்றர் அவரிடம் வந்தான்.

ஆடி 95

தனது உல்லாச ஓய்வைக் குழப்பிய அவனை விட்டிய சூற்றிக் களிப்பில் ரவிமாஸ்ரர் மிகக்கு கொண்டிருக்கார். இங்கினுக்கூ ஆக்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. என்ற லும் அடக்கிக்கொண்டான்: “பெரிடிப்பட்டவர்களை தான் பிள்ளைகளின் கல்வி பற்றிக் கங்கையும் தேசத்துக்காகச் செக்கவர்களையும் நேசிக்காதவர்கள் பாடத்தையும் மாணவர்களையும் நேசிக்கவா போகிறார்கள்?”

★ ★ *

“தமிழ்த்தினப் போட்டிக்கான பரிசுகள் வந்திருக்கின்றன, பெயர் வாசிக்கப்படும் போது மாணவர்கள் ஒழுங்காக வந்து அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

த.விஜிதா-1ம் இடம் மேற்பிரிவு கவிதை

ஜெ.கமலன்-1ம் இடம் மத்தியபிரிவு-கட்டுரை

ஜெ.கமலன்-2ம் இடம் மத்தியபிரிவு-கவிதை

க.கணேஷ்-1ம் இடம் மேற்பிரிவு-பேச்சு

ஜெ.கமலன்-1ம் இடம் மத்தியபிரிவு-பேச்சு

உப அதிபரி உட்பட பெயர்களை வாசிக்க, மாணவர்கள் அதிபரிடமிருந்து பரிசுகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். கமலன் விளக்கு

இரண்டு முகலாம் இடங்களையும் ஒரு இரண்டாம் டெத்தையும் பெற்றிருந்கான் அதன்து பாடசாலைத் தேவைக்கான உபகரணங்கள், கொப்பிகள், என்பவற்றுடன் மேலதிகமாக மணிக்கூடுகளையும் இந்த வருடப்

போட்டிகளில் அவன் தஜதாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனது முன்னேற்றத்தைப் பார்த்த போது தான் நட்ட தென்னம் பிள்ளையில் இளநீர் சுடிக்கும் முதியவரின் உணர்வு இந்திரனுக்கு ஏற்பட்டது. □

எழுத்தாளர்களே!

உங்கள் நூல்களை
விளம்பரம் செய்வதற்கு
விளக்கு முன்வந்துள்ளது.

உங்களது ஆகிகங்கள்
பரந்துபட்ட ஆசிரியர்கள்
மற்றும் அறிவுஜீவிகள்
மத்தியில் அறிமுகமாவத
ற்கு

இந்த விளம்பரம் உதவி
செய்யும் என்று நிச்சய
மாக
நாங்கள் நம்புகிறோம்.

பாடசாலை
நூலகங்களிலும்
தனிநபர்களின்
சேமிப்புகளிலும்
உங்களது நூல்கள் அனி

செய்யக்கூடும்.

அவை வாசகர்
இதயங்களை
வெளிலும், புதியதொரு
வாசகர் அணியை
உங்களுக்குச் சம்பாதித்துத்
தரும்:

இதன் பொருட்டு
விளக்கிற்கு
நீங்கள்
செய்ய வேண்டியது
சொற்ப அளவிலான பண
உதவியே.
ஆகவே, தொடர்பு கொள்
ஞங்கள்;

● ● ●
விளக்கு
நடுவப்பணீயகம்
680, பருத்தித்துறைசாலை
நல்லூர்

க.பொ.த.பு. சாதாரண தரம் வரை மாணவர்கள் கணிதத்தைக் கட்டாய பாடமாகக் கற்கவேண்டும்; அதிர் சித்தியடையவும் வேண்டும். ஆனால் மாணவர் பலர் இதிற் சித்தியடை வதீஸ்லை; மேற்படிப்பைத் தொடர்வதற்கும் நல்ல தொழிலை; பெறுவதற்கும் இது தடையாக இருக்கின்றது இந்த நிலையை நிடிக்க விடலாமா? ஆக்கபூர்வமான சில ஆலோசனைகளைத் தனுகின் ரார் சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த ஒய்வு பெற்ற ஆசீரியர் ரூக்கீஸ்லன்.

இடைநிலை வகுப்புகளிற் கணிதம்

- ஒரு நோக்கு

இந்றைக்குச் சமார் நாற்பது வருடங்களுக்கு மன்னர் கணிதம் சம்பந்தமான தூய கணிதம் (PURE MATHEMATICS) அரம்ப கணிதம் (ELEMENTARY MATHEMATICS) வர்த்தக எண் கணிதம் (COMMERCIAL ARITHMETIC) எண் கணிதம் (ARITHMETIC) ஆகியவை தனிப் பாடங்களாகப் பாட விதானத்தில் இடம் பெற்றன.

பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் எண் கணிதம் என்ற பாடமே கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. சில பாடசாலைகளில் மட்டும் எண் கணிதம், உள்ளிட்டுத் தூய கணிதம், வர்த்தக எண் கணிதம், எண் கணிதம் ஆகிய பாடங்கள் போதிக் கப்பட்டன.

மேலே குறிப்பிட்ட பாடங்களில் ஏதாவது தொன்றினைத் தெரிந்து க.பொ.த (சாதாரண தர) பரீட்சைக்குக் கட்டாய பாடமாக தோற்ற வேண்டியிருந்தது. பாடசாலைகளில் தூய கணிதம் எனும் பாடம் கற்பிக்கப்பட்ட போதிலும் பெரும்பாலும் விஞ்ஞான பாடங்களைக் கற்கும்

மாணவர்களே இப்பாடத்தி
னைக் கற்று வழக்கம். ஏனை
யோர் என் கணிதம், வர்த்தக
என் கணிதம் என்பவற்றுள்
ஒன்றினைத்தெரிந்கப்போட்டசைக்கு
தோற்றுவர். இவற்றிலிருந்து
தூய கணிதம் என்ற பாடத்
தினை மாணவர் தொகுதியில்
ஒரு பகுதியிலிருந்து கற்றனர் என்
பது தெளிவு.

ஆரம்ப கணிதம்: இதனையடுத்த
காலப் பகுதியில் ஆரம்ப கணிதம்
என்ற பாடம் பாடசாலைகளில்
அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
இப்பாடம் என் கணிதம், அட்சர
கணிதம் (ALGEBRA) கேத்திர
கணிதம் GEOMETRY என்ற பகுதிகளை உள்ளடக்கிய
ஒரு பாடமாகும்: இதனை
ஆறாம் வகுப்பு (ஆண்டு - 7)
தொடக்கம் எட்டாம் வகுப்பு
(ஆண்டு - 9) வரை மாணவர்
கற்றனர். எட்டாம்வகுப்பில் இப்பாடத்தில் திறமையுடைய
மாணவர்களே தொடர்ந்து தூய
கணிதம் கற்க நெறிப்படுத்தப்படுவர். ஏனையோர் வர்த்தக என்
கணிதம் அல்லது என் கணிதம்
என்ற பாடத்தினைக் கற்று
க. பொ. த (சாதாரண தர)
பரீட்சைக்கு தோற்றுவர்;

இத்தகைய பல தரப்பட்ட
கணிதம் தொடர்பான பாடங்களில்
மாணவர்கள் தமது ஆற்றலுக்கு ஏற்ப ஒன்றினைத் தெரிந்து கற்றுப் பரீட்சைக்குத் தோற்ற வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

விளக்கு

1972 ம் வருடம் நடை
முறைப்படுத்தப்பட்ட கல்வித்
திட்டத்தின்படி கணிதம் (எண்
கணிதம் சேத்திர கணிதம், அட்சர
கணிதம், புதிய கணிதம்- Modern Maths ஆகிய பகுதிகளை
உள்ளடக்கியது) ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து சகல பாடசாலைகளிலும் கட்டாய பாடமாகப் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றது.
இப்பாடத்தினைத் தொடர்ந்து
கற்று மாணவர்கள் க. பொ. த (சாதாரண) தர பரீட்சைக்குத் தோற்றுவர்.

ஏற்போகைய பாடத்தீட்டு: மேற் படிப்பினை மேற்கொள்ளும் மாணவர்களும் தொழில் வாய்ப்பினைத் கேடும் சகலரும் கணித பாடத்திற் சிக்கி எய்த வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இப்பொழுது நடைமறையிலுள்ள கணிதபாடத்திட்டம் முன்னைய தூய கணிதம் என்ற பாடத்திற்குரிய பகுதிகளுடன் புதிய கணிதம் என்ற பாடப் பகுதிகளான தொடைகள் என்பவற்றுடன் நிகழ்தகவு, வரி, காப் புறுதி, புள்ளிவிபரங்கியல் என்ற பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாகவுள்ளது. இப்பாடத்திட்டம் முன்னைய கணிதம் தொடரபான பாடங்களை விடக்கூடிய தரமுடையது என்பது புலனாகும். இப்பரந்த பாட அலகுகளைக் கொண்ட கணித பாடத்தினை எல்லா மாணவர்க்கும் போதிப்பதென்பது மிகச்சிக்கலான விடயமென்பதனைக் கணி

தம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் கள் நன்றிவர்.

தேர்வு (பார்ட்சை): தேர்வு முறையினை நாம் நோக்குவோம். முன்னெண்ய தூயகணிதம் என்ற பாடத்திற்குரிய தேர்வு ஒவ்வொன்றும் மூன்று மணி நேர முடிய இரண்டு வினாத்தாள்களைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது, விரிந்த பாடப்பகுதிகளைக் கொண்ட கணிதம் என்ற பாடத்திற்குரிய தேர்வு, ஒவ்வொன்றும் நான்கு மணித்தியாலங்களுக்குரிய இரண்டு வினாத்தாள்களைக் கொண்டுள்ளது. இதனால் மாணவர்கள் தீதிபெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் முன்னரைவிடக் குறைவாகவே உள்ளன.

வெள்தீற்குரிய விடயங்கள்

கணித பாடம் கற்றல், கற்பித்தல் பார்ட்சை தொடர்பாக பின்வரும் விடயங்களைக் கவனத்திற் கொள்ளல் நன்று.

1) எண் கணிதம், அட்சர கணிதம், கேத்திர கணிதம், திரி கோண கணிதம், ஆதிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய கணிதம் என்ற பாடம் சகல மாணவர்களும் கட்டாய பாடமாக அமைய வேண்டுமா?

2) உள்நால் வல்லாரின் கொள்கைகளைங்க சில பாடங்களைக் கற்க அப்பாடங்களுக்குரிய சிறப்பாற்றல் (SPECIAL APTITUDES) அமைவது

அவசியமாகும். கேத்திர கணிதம் போன்ற நுட்பமான பகுதியினைப் புரிந்து கொண்டும் சிறப்பாற்றல்லாத மாணவனை அப்பகுதியினைக் கற்குமாறு பணித்தல் அவன் இயல்பாற்றலைத் தடைசெய்வதோடு மேலதிக சுமையை பாரப்படுத்துவதாக அமையாதா?

(3) கூடுதலான பகுதிகளைக் கற்பிக்கத்திட்ட மிட்டு மாணவர் க்கு அத்தியாவசியமான எண் கணிதப் பகுதிகளை யேனும் கற்பிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட இடமளிக்கலாமா?

4) மாணவர்களின் பெரும் பகுதியினர்க்கு எண் கணிதப் பகுதிகளான நான்கு விதிகள் (கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல்) என்பனவும் அனவியல் (பரப்பு, கனவளவு) நூற்று வீதம் தொடர்பான பகுதிகளுமே வாழ்க்கைக்கு மிகப்பயனளிக்கக்கூடிய பகுதிகளாகும். அட்சர கணிதமுகேத்திர கணிதம் என்ற பகுதிகளின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை ஆண்டு- 9 வரைக்கும் சகல மாணவர்களும் கற்பித்தல் போதுயதாக அமையாதா? சகல மாணவர்களும் க. பொ. த. (ஊதாரண) தரம் வரைக்கும் அட்சர கேத்திர திரிகோண கணிதப் பகுதிகள் கற்பித்தல் அவசியந்தானா?

(5) நடை முறையிலுள்ள கணித பாடத்திற் சில பகுதிகள் உதாரணமாக நிகழ்த்தகவு புள்ளிவிபரவியல் ஆசிரிய பகுதிகள் சாதாரணதர மாணவர்களின் முதிர்ச்சி. (MENTAL MATURITY) அற்பாற்பட்டனவாக இல்லையா? (இப்பகுதி கள் முன்னர் பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலுமே கற்பிக்கப்பட்ட பகுதிகளாகும்)

(6) குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இவ் விரிந்த பாடத்திட்டத் தினைச் சுலப மாணவர்க்கும்

திருப்திகரமாகக் கற்பிக்க முடியுமா?

(7) கணிதம் சம்பந்தமான முன் பிருந்தது போன்ற பாடக் கூட்டங்களிலிருந்து மாணவர்களின் ஆற்றலுக் கேற்ப ஒன்றினைத் தெரிந்து பரீட்சைக்குத் தோற்ற சந்தர்ப்பம் அளிப்பது நன்றா?

மாணவர்கள் நலனில் அகிக்கறை கொண்டுள்ள அனைவரும் இவ் விடயங்களை ஆழ்ந்து அலசி ஆராய்ந்து மீளாய்வு செய்தல் அவசியமாகும். □

“ஆற்றல் பிக்க ஆசிரிய வாண்மை எடுத்த எடுப்பில் பெறக்கூடிய தொன்றல்ல; அது ஒருவரின் பட்டத்தின் மட்டத்திலும் தங்கியிருப்பதில்லை; ஒருவர் கற்றல்-கற்பித்தல் துறைகளில் விசுவாசத்துடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் அதித்திவரமான ஆவேசத்து-னும் ஈடுபடும் போது உள்ளிருந்து விருத்தியடைவது. அது பூரண விருத்தியடைய ஆயுட்காலம் தேவைப்படும். அவ்வித விருத்தியின் உச்சக்கட்டத்திலேயே ஏங்கள் ஆசிரியர்கள் ஒய்வு பெறுகின்றார்கள். அவர்களுடைய ஒப்புயர்வற்ற அற்புதமான ஆற்றல், அறிவு, திறன் அத்தனையும் காட்டில் எறிக்கும் நிலவாக-பூட்டி வைக்கப்பட்ட நாலகமாக-இன்று வரை விணாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

‘படியாதவன்’

உதயன் 13.01.95

பதிதல்

ஙன் சிலரே. ஏனையோருக்கு மிகத் தீர்மையினுந்தும் வேலைப் பளு. சோப்பேறி த்தனங், ஆர்வமின்மை போன்ற உடலேறு காரணம் களால் அவர்கள் தந்தையகள் கழகத்தைச் சென்றதைவதில், விவரங்களையில் ஒரு ஒடைய அஞ்சாட ஆசீரியப் பணியுடன் ஆக்க ஒம்மெறுக்கின்றனர்.

எட்டு திருநாவுச்சரசு ம.வி.
அதிபராக இருந்து கடந்த
மே மாதம் முதல் ஒய்வுபெறும்
திரு. நா. க. தங்கரத்தினம்
அவர்கள் நாடறிந்தமேத்தாளர்

“அக்கரை இலக்கியம்” சிறு
கதைத்தொகுதியில் இவரின்
‘வாய்வு மலருமா’ எனும் சிறு
கதை இடம் பெற்றது. இவரது
கண்ணிப்பெண், இப்படிளத்தனை
நாட்கள் ஆகிய இரு சிறுகதைத்
தொகுதிகளும் வெளிவந்தன.
கவ்வைகள், கட்டுரைகள்
நாடகங்கள் ஆகியவைம் இவ
ராள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக அனைத்து ஆசீரியர்களும் எழுத்தாஸ்ரலும் பேசு காற்றலும் மிகவுக்கன். ஆனாலும் இத்துறையிற் துவங்குபவர்

யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் ஆரம்ப கால உறுப்பினர்களில் ஒருவரான வண்ணை சே, சிவராஜா அவர்கள் கடந்த 28.05.1995 முதல் அரசுசேவையிலிருந்து ஒய்வு பெற்றுள்ளார்யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் பிரதி அதிபராக கடமை புரிந்த இவர் முக்கண்ணன், ஊடாசிடி என்ற புனை பெயர்களிலும் பல்வேறு ஆக்கங்களைத் தந்துள்ளார்.

ரீ கைணய தொழிற்வுனரையாளர்களிலும் பார்க்க ஆசிரியர்களின் பணி உள்ளதுமான ஒன்றாகும். சீரிய, சிறந்த, இப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள் தாம் வாழும் சமூகத்தின் நலைணப் பேறுவதற்காகத் தம்மைத்தானும் அர்ப்பணிக்குக்கூடிய தியாக சிந்தனை படைத்த இலட்சியங்களைக் கொண்டவர்களாக, விளங்குதல் வேண்டும் எமது நாளைய சந்ததியினருடைய சிறந்தனையைச் சிறந்த வழியில் திசை திருப்பி அவர்களுடைய அறிவு, ஆற்றல், திறன்கள். மனப்பாங்குகள் முதலியவற்றை வளர்ப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் ஆவன செய்தல் வேண்டும். அத்துடன் சமுதாயக் கட்டுக்கொடுப்பிற்கேற்ப, சக்கரூடு-இும் சேர்ந்து, இரைந்து. இதையெப்பெற்றுச் சமுதாயத்தின் தன்மையை உணர்ந்து வாழ்வாங்கு வருமுறையைப்பணர்க்கியுடையவர்களாக அவர்களை உருவாக்குவதும் வீழிப்புணர்க்கியுடையவர்களாக நலையாய பொறுப்பாகும். எனவே, ஆசிரிய - மாணவ உறவு, பெற்றார்-பிள்ளை உறவுபோல் அமைய வேண்டுமே யொழியத் தொழில் வழங்குவோன் - தொழில் செய்வேங்கள் போன்றாக விளங்கக் கூடாது.

குழுகு
 பேராசிரியர்
 அ. துறைராசா

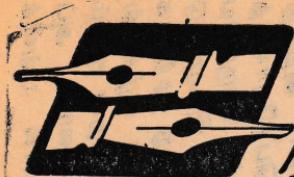
மாசமாம் பற்றினை ஹீர்
 மலகாவும் பற்றி நின் யு-

விப்ர்சேநார் ஆத்திரவைய் விப்ர்சேநாராய் ஆக்ரோவீர்

பேராசோரியர்

வा. ஆறுமுகம்

இருத்தல் வேண்டும். இவ்விதமான நெருக்கமும் புரிந்துணர்வும் சிரியர்களுடைய பணியை இலகுவாக்கும்: சிறப்புறச் செய்யும். களுண்டைய முன்னேற்றத்தைத் தொடர்ந்து அவதா விக்க உதவும். பள்ளிக்கூடம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளைப் பெற்றோர் அறிந்து கொள்ளலும், அதன் வளர்ச்சியிற் தமது பங்களிப்பினைச் செய்யப் பெற்றோரைத் தூண்டவும், இத்தகைய தொடர்புகள் தேண்டுமியும். பெற்றோருடன் நெருங்கிய தொடர்கைப் பெற்படுத்திக் கொள்வதனாற் சில பிரச்சினைகள் எழு இடமுண்டு என்று கூறியபவர்களும் உளர். அப்படியான பிரச்சினைகள் இல்லை. என்று முற்றாக நிராகரிக்கவும் முடியாது. ஆனால் அப்பிரச்சினைகளைப் பொருத்தமான வழிகளில் அனுசித் தீர்த்துக்கொண்டு. பெற்றோரின் ஆத்திரவை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் பள்ளிக்கூட வளர்ச்சிக்குத் தேவையான பலமான அத்திவாரத்தை இடலாம். அப்படிச் செய்யாமற் பெற்றோரை உதாசினம் செய்து நடக்க முற்பட்டால் பள்ளிக் கூடமானது அதன் அடித்தளத்திலேயே ஆட்டங் கண்டுவிடும்.

நீங்களும் நான்களும்

இனிய வாசகரே!

துயரம் குழந்த இந்த நாளில் நாங்கள் மீண்டும் சந்தித்துக் கொள்கிறோம். திடீரென்று வீசிய பெருஞ்சுறை ஒன்று சொந்த இருப்பிடங்களில் இருந்து எங்களை விரட்டிவிட்டது. திசைக்கொன்றாய் நாங்கள் சிதறித்தான் போனோம். ஆயினும் விளக்கு உங்களைத் தேடிவரும் என்கிற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு.

ஆறுதல் நிறைந்த வார் த்தைகள், நம்பிக்கையைத் தரும் செய்கள் இன்று எங்கள் எல்லோருக்குமே தேவைப்படுகின்றன. எங்களது இதயங்கள் உங்களுக்கு அருகிலேயே உள்ளன என்பதை நீங்கள் துச்சயமாக நம்புங்கள்.

கடந்த சில நாள்களில் நாங்கள் அனைவருமே அடைந்த துயரமும், இழப்பும், அலைவும் பெரியவைதான். ஆனால் இதனை நாங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு அனுமதிக்க முடியாது. எங்களது இழப்புக்களுக்கும், துயரங்களுக்கும் நாங்களே ஒரு முடிவைக் காண வேண்டும். இந்த நெருக்கடியான காலத்தில் பொது மக்களாகிய நாங்கள் என்ன முடிவை எடுக்கப் போகிறோம் என்பது முக்கியமா காது. இவற்றிலிருந்து நிரந்தரமாகத் தப்பியோடப் போகிறோமோ? அவ்வது முகம் கொடுத்துப் பிரச்சினையை வெல்லப் போகிறோமோ?

எங்களை நம்பி அடுத்த பரம்பரை காத்திருக்கிறது. அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்தியை விட்டுச்செல்லப் போகிறோம்? வளர்ந்து வருகிற பரம்பரைக்காவது நாங்கள் வீரப்பண்பை ஊட்டுவோம். துயரங்கள் ஒரு நாள் தொலைந்து போகும். எங்களது மன்னில் அப்போது நாங்கள் தலைநிமிர்ந்து நிற்போம்:

இறுதியாக, “முன்னேறிப் பாய்தலில்” உயிர்துறந்த நமது ஆசிரியர்களை நாங்கள் நினைவுகூர்கிறோம். அவர்களது குடும்பத்தினரது துயரத்தில் நாங்களும் இதயபூர்வமாகப் பங்குகொள்கிறோம்

- ஆசிரிய வாண்மை விருத்திக் குழு